

Հիսուսը Առաքանում

عيسى عليه السلام في القرآن الكريم
باللغة العربية

Հեղինակ

Դոկտոր Արդու-Ռահմեն Էլ-Շիհա

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشبلة

Հիսուսը Ղուրանում

عيسى عليه السلام في القرآن الكريم
باللغة العربية

Հեղինակ

Դոկտոր Աբդուլ-Ռահման Էլ-Շիհա

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشبلة

Թարգմանությունը

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Արմեն Նալբանդյան

Հիսուսը Ղուրանում

Դոկտոր Աբդուլ-Ռահմեն Էլ-Շիհա

Թարգմանությունը

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

& Արմեն Նալբանդյան

Ստուգող հանձնաժողով:

Աննա Ռ. Հակոբ

Աբու Առամ

© Գրքի բոլոր իրավունքները պատկանում են հեղինակին

Դոկտոր Աբդուլ-Ռահմեն Էլ-Շիհա

Հեղինակը թույլատրում է վերատպել կամ կրկին հրատարակել գիրքը, եթե որպես նպատակ ծառայում է գրքի անվճար տարածումը, որի ընթացքում արգելվում է կատարել փոփոխություններ:

Վերոնշյալ կանոնները պահպանելու և անհրաժեշտության դեպքում հեղինակը պատրաստ է տրամադրել գրքի բարձրորակ կրկնօրինակներ էլեկտրոնային վիճակով:

- Առաջաբան
- Առաջին արարածը
- Երկնքի ու երկրի արարումը
- Մարդու ստեղծման իմաստությունը
- Առաքյալների անհրաժեշտությունը
- Ալլահի մեծ մարգարեները
- Ազգերի մարգարեներ և առաքյալներ ունենալու կարիքը
- Մարգարեներ և առաքյալներ ընտրելու մեջ Ալլահի իմաստությունը
- Մարդկության նախահայր Ադամի արարումը
- Ադամի ու նրա կնոջ դրախտից արքայությունը
 - 1. Մարգարե Նոյը
 - 2. Մարգարե Աբրահամը (Բբրահիմ)
 - 3. Մովսես (Մուսա) մարգարեն
 - 4. Մարգարե Մուհամմեդը
- Ալլահի առաքյալ Հիսուսը
- Իմրան ընտանիքը
- Մարիամը, (թող Ալլահը օրհնի նրան)
- Մարգարե Հիսուսը
- Հիսուս մարգարեի մարգարեությունը
- Մարգարե Հիսուսի նկարագրությունը
- Հիսուսի ֆիզիկական նկարագրությունը
- Հիսուսն ու ներք
- Մարգարե Հիսուսի հրաշքները
- Մարգարե Հիսուսն ու նրա Շիրկից (բազմաստվածությունից) հրաժարվելը

- Մարգարե Հիսուսի ավետը Մուհամմեդի գալուստի մասին
- Ռավվիների ու հոգևորականների վերաբերմունքը մարգարե Մուհամմեդին
- Հիսուսի հետևորդների նկարագրությունը
- Հիսուսի Համբարձումը երկինք
- Մարգարե Հիսուսի վերադարձը
- Եզրակացություն

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Առաջաբան

Ինչպիսի՞նն են մուսուլմանի համոզմունքները մարգարե Հիսուսի վերաբերյալ: Իսկապե՞ս մուսուլմանները հարգում և սիրում են նրան: Այսօր ԶԼՄ-ները տարածում են Իսլամի բացասական կերպարանք, որի համաձայն Իսլամը թվում է ատելության և հասարակ մարդու անտանելության կրոն: Իրականում յուրաքանչյուր գործող մուսուլմանի հետ հանդիպողը հասկանում է, որ նրանք խաղաղասեր և համբերատար մարդիկ են:

Իսլամի համոզմունքների համակարգը պարզորեն ցույց է տալիս, որ դա համբերատարության կրոն է: Մուսուլմանական հավատքում կարևոր է համարվում բոլոր առաքյալներին ու մարգարեներին հավատալը, որ ուղարկվել են Ալլահի կողմից՝ նրանցից յուրաքանչյուրը մանրամասնորեն նկարագրված է Ղուրանում ու մարգարեական հաղիսներում: Մինչ Հիսուսի կյանքի մանրությունների մեջ խորանալը, ես համարում եմ, որ կարևոր է իմանալ, որ այդ թեման հաջորդելու է հակիրճ հիմունքի, հիմունքի մարդկության արարման և կարևոր դերի նպատակով, որը խաղում է մեր կյանքի հոգեկան կառավարումը:

Ընդհանուր առմամբ հոգևոր կառավարումը մեծ նշանակություն ունի կյանքի բոլոր ասպեկտներում մեր պահպանման համար: Ղուրանը հանդիսանում է աստվածային գրություն, որը Ալլահը հայտնել է մարգարե Մուհամմեդին՝ (Խ.Ա.Ու.Ն.) բոլոր մարգարեներից և առաքյալներից վերջինին: Այս ընդգրկուն հավատքը բոլոր ժամանակների մարդկանց համար է: Այդ կիրառված է մարդկության բոլոր խնդիրներում: Իսլամը ոչ թե կրոն է, այլ, ավելի շուտ, կյանքի ճանապարհ:

Իսլամի մյուս ներքին ունակությունը նրանում է, որ դա ողջախոհության կրոն է և շատ տրամաբանական է: Ուշադրություն դարձրեք իսլամական համոզմունքների հետևյալ օրինակներին: Ինչպես են մուսուլմանները հավատում Աստծում, Ով հանդիսանում է ամեն ինչի

Արարիչն ու չունի գործընկեր: Իսլամի առաքյալ Մուհամմեդը ասել է ստեղծման փուլերի մասին, ինչպես պատմել է նրա հետևորդ Իմրան բին Հուսեյնը: Նա ասել է.

«Եմենից մարդիկ եկան ու ասացին. «Ով Ալլահի առաքյալ, մենք եկել ենք քո մոտ Եմենից, որ իմանանք Դինը, այդ պատճառով հայտնիր մեզ, թե ինչն է ստեղծվել առաջինը»: Նա ասաց. «Ալլահը միշտ կար, և ոչինչ չկար Նրա հետ: Նրա գահը գտնվում է ջրի վերևում և ամեն ինչը, որ պետք է լիներ գրված է Պահպանվող մագաղաթում, և այդ ժամանակ երկինքն ու երկիրը ստեղծված էին»:

Ալլահը միշտ տարբերվում էր Իր արարածներից, որ սկիզբ ունեն: Ալլահն ասում է.

«Նա Առաջինն ու Վերջինն է, Վերինն ու Մոտը: Նա ամեն ինչի մասին գիտի»: (57:3)

Ալլահն առաջինն էր: Նրանից առաջ ոչինչ չի եղել: Նա կենդանացրեց բոլոր արարածներին: Նա նման չի Իր արարածներից որևէ մեկին: Նրա և մեր միջև նմանություն չկա: Ալլահն ասում է.

«Նրա նման ոչինչ չկա, և Նա Լսող ու Տեսնող է»: (42:11)

Ալլահը մեզ պարզեցրել է, որ նրան նկարագրելն անհնար է, և ոչ ոք չի կարող իսկել Նրա մեծությունը: Արդեն մեկը մեզ հրապուրում է Աստծով, և պահում է մեր հավատը նրա յուրօրինակությանը, և մեր պահանջարկը նրան երկրպագելու համար: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Նա գիտի նրանց ապագան ու անցյալը, սակայն նրանք ունակ չեն իմանալ այդ ամենն իրենց գիտակցությամբ»: (20:110)

Ալլահից բացի ամեն ինչ ստեղծված էակ է: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Այդպիսինն է Ալլահը: Ձեր Աստվածն ու ամեն ինչի Արարիչը: Չկա աստվածություն բացի Նրանից: Ինչքան հեռու եք դուք ճշմարտությունից»: (40:62)

Մուսուլմանական հիմնական հավատներից մեկն այն է, որ Ալլահն անում է ինչ կամենում է, և անում ինչպես մտքով կանցնի: Ալլահի օրենքներին ոչինչ չի կարող հակասել: Ալլահն Ամենահզորն ասում է.

«Քո Աստվածը ստեղծում է ինչ ցանկանում է, և ընտրում է, սակայն նրանք ընտրություն չունեն: Ալլահին ավելի բարձր է նրանցից՝ ում Նրան գործընկեր են տալիս»: (28:68)

Առաջին արարածը

Ղուրանը, որը հանդիսանում է Ալլահի խոսքը, մեզ բացատրում է, որ այս աշխարհը առաջացել է պարզ ոչինչից: Ալլահին, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Նա երկնքի և երկրի Արարիչն է: Երբ Նա որոշում է ընդունում, ապա քավական է, որ Նա ասի. «Եղի՛ր», որ դա կատարվի»: (2:117)

Ալլահի առաքյալը (Խ.Ա.Ու.Ն.) մեզ պարզեցնում է, որ առաջին բանը, որ ստեղծվել է՝ դա ջուրն է, որը գտնվում է բոլոր արարածներում: Ալլահը ստեղծել է դա Իր ուժով: Հաղիսում ասվում է.

«Ամեն ինչ ստեղծված է ջրից»: (Իբն Հիբբան)

Երկնքի ու երկրի արարումը

Ալլահը Ղուրանում մեզ հայտնում է, որ Նա ստեղծել է երկինքն ու երկիրը վեց օրում: Ալլահի համար դա ոչ մի դժվարություն չէր պարունակում: Ալլահին, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք արարեցինք երկինքը, երկիրն ու ամեն նրանց միջև գտնվողը վեց օրում, և Մեզ հոգնածությունը զգացնել չտվեց»: (50:38)

Ալլահը կարող էր հեշտությամբ ստեղծել այդ ամենը մի ակնթարթում: Ալլահին, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Ալլահին է պատկանում Երկրի ու երկնքի գաղտնիքը: Ժամի գալուստը նման է ակնթարթի կամ ավելի շուտ: Ճշմարիտ, Ալլահն ընդունակ է ամեն բանի »: (16:77)

Եթե Ալլահը կարող էր ստեղծել այդ ամենը մի ակնթարթում, ապա ինչու՞ չարեց դա: Իմամ Իբն Ալ-Ջավզին պատասխանել է այդ հարցին, ասելով.

«1. Ալլահն ուզում էր ցուցադրել Իր արարածի անսահման իմաստությունը: Ամեն էակի արագ ստեղծումը ակնհայտ կաներ Նրա ուժը, այնժամ, երբ դանդաղ արարումը ցուցադրեց Նրա իմաստությունը:

2. Ալլահը ցանկանում էր ցույց տալ Իր ստրուկներին, թե ինչքան կարևոր է համբերատար լինելը»:

Մի այլ գիտնական՝ Ալ-Կուրտուբին հիշատակել է մեկ այլ պատճառ այդ մասին: Նա ասել է. «Ալլահը ստեղծել է երկինքն ու երկիրը վեց օրում, որ ցույց տա, որ ամեն ինչ կյանքում ունի իր ժամանակը»:

Ալլահն Ամենաբարձրյալն , ասում է.

«Ասա. «Մի՞ թե դուք չեք հավատում Նրան՝ Ով ստեղծել է աշխարհը երկու օրում, և Նրան հակառակորդներ եք արել (սուտ աստվածներին): Զե՛ որ նա աշխարհների Տերն է: Նա կանգնացրել է երկրի վրա անսասան լեռներ, օրհնել է նրան և կարգավորել է երկրում սնունդը չորս ամբողջ օրվա ընթացքում, հարցնողների (արարման մասին) համար: Հետո նա դիմել է երկնքին, որը ծուխ էր, և ասաց նրան ու երկրին. «Եկեք, կամա կամ ակամա»: Նրանք ասացին. «Մենք կգանք կամովին»: Նա յոթ երկինք ստեղծեց երկու օրվա մեջ և ներշնչեց (որոշեց) ամեն երկնքին իր կամքը: Մենք զարդարեցինք լուսավոր աստղերով ներքնի երկինքը և արել ենք դրանք (լուսավոր աստղերը) որպես պաշտպանություն (գաղտնալսող հրեշներից): Այդպիսին է Ամենակարողի, ամենագետի կարգավորումը»»: (41:9-12)

Սաիդ Կուրբը ասել է. «Այդ երկու օրերը, երբ Ալլահը ստեղծեց երկիրը և այն երկու օրերը, երբ Ալլահը ստեղծեց լեռներն ու Իր օրենքները դրեց ամեն օրվա համար: Նրանց երկարությունը մեզ հայտնի չի, նրանք սովորական 24 ժամ չեն հանդիսանում, ինչպես մենք սովորել ենք այսօր: Այդ օրերը կարող են ժամանակաշրջաններ լինեն, որոնց ընթացքում երկիրը ձևավորվել ու սկսել է գոյություն ունենալ: Ալլահն ավելի լավ գիտի»:

Մարդու ստեղծման իմաստությունը

Հիմա՝ երբ մենք ասացինք երկրի ստեղծման մասին, առաջանում են այնպիսի կարևոր հարցեր որոնցից են մարդու ստեղծման իմաստը, այդ արարածի նպատակը: Ալլահը պարզեցրել է դա Իր խոսքերում.

«Ես ստեղծեցի ջիներին և մարդկանց, որ երկրպագեն Ինձ: Ես նրանց ստեղծածների կարիքը չունեմ և ոչ էլ ուզում եմ, որ կերակրեն Ինձ: Ճշմարիտ, Ալլահը Նվիրող է և Ամենակարող»: (51:56-58)

Այս կյանքն այնչիսինը չի՝ ինչպես պնդում են արեիստները՝ առանց հարության, պատվի կամ հատուցման: Այդ ամենը մշտական չէ, դա ընդամենը ժամանակավոր փուլ է: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Նրանք ասացին. «Կա միայն մեր աշխարհիկ կյանքը: Մենք մահանում և ծնվում ենք, և մեզ ոչինչ չի ոչնչացնում բացի ժամանակից»: Նրանք այդ մասին ոչինչ չգիտեն: Նրանք ընդամենը ենթադրություններ են անում»: (45:24)

Ինչքան դժվար կլինեք մարդու համար առանց նպատակ ունենալու ապրելը: Ամեն մարդ ինչպես կարիք ունի բավարարել բնական և մարդկային ցանկությունները, այնպես էլ կարիք ունի հոգևոր բավարարությանը: Դա կարող է լինել միայն Ալլահին լսելու միջոցով: Ալլահի մասին գիտելիքը չի կարող հավաքվել միայն սեփական գիտակցությունից: Այդ գիտելիքի համար հարկավոր է դիմել Աստվածային Գրությանը: Կարևոր է, որ մարդը հասկանա կյանքի նկատմամբ արեիստական մոտեցումը չի հանդիսանում է մեր օրվա տեխնոլոգիական ձեռքբերումների արդյունքը: Դա շատ հին հավատք է, որը պահպանվում է անհիշելի ժամանակներից: Այն դարեր շարունակ պահպանվել է հավատք չունեցողներով: Ալլահն ,Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք նրանց մոտ առաքյալ ենք ուղարկել նրանցից. «Երկրպագեք Ալլահին, քանի որ չունեք այլ աստվածություն բացի Նրանից: Մի՞ թե դուք չեք վախենում»: Նրա ազգից ճանաչված մարդիկ, որոնք չէին հավատում և ժխտում էին Վերջին կյանքի հանդիպումը, որոնց Մենք առատաձեռն պարգևներ տվեցինք այս կյանքում, ասացին. «Մա ընդամենը մեր նման

մարդ է: Նա ուտում է, այն ինչ ուտում եք, խմում՝ ինչ խմում եք: Եթե դուք ենթարկվելու եք մարդու, որը ձեր նման է, ապա կորցնելու եք: Մի՞թե նա ձեզ խոստանում է, որ դուք հարություն եք առնելու մահվանից հետո և կդառնաք որսկոր և փռչի: Անհավատալի է, անհավատալի է ձեզ խոստացվածը: Այս աշխարհում մեր կյանքից բացի ոչինչ չկա: Մենք ապրում ու մահանում ենք, և հարություն չենք առնելու»»: (23:32-37)

Առաքյալների անհրաժեշտությունը

Պատմական վկայություններից մենք գիտենք, որ ողջ մարդկությունը սկսել է որպես մի ազգ, որ ապրում էր մի տեղում: Սակայն քանի որ մեր քանակը շատացավ սկսեցինք տարածվել տարբեր տեղերում: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մարդիկ հավատացյալների մի համայնք էին, սակայն անհամաձայնություններ ունեցան: Եվ եթե նախկինում քո Աստծու խոսքը չլիներ, ապա նրանց անհամաձայնությունները հարթեցված կլինեին»: (10:19)

Աշխարհի տարբեր մասերում տարածվելու արդյունքում ձևավորվեցին սովորույթներ ու լեզուներ, որոնք այսօր մեզ տարբերում են իրարից: Քանի որ մարդկանց ապրելու վայրերը տարածվեցին ողջ երկրագնդով, Աստվածը ամեն խմբին մի առաքյալ ուղարկեց, որ հիշեցնի Միակ Աստծու հավատքի մասին:

Ճշմարիտ, Ալլահը գթասիրտ է: Նա երբեք ազգը անտեղին չի պատժել, միայն առաքյալ ուղարկելուց հետո, որ նրանց հասցնի Ալլահի ուղերձը: Մարգարեներն ու առաքյալները զգուշացնում էին իրենց ազգերին մոլորության մասին: Եվ գոյություն չունի մի ազգ, որի մոտ չի եկել Ալլահի առաքյալ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք ուղարկել ենք քեզ ճշմարտությամբ, որպես ավետաբեր և պահպանող լրաբեր, և չկա ոչ մի ազգ, որի մոտ պահպանող լրաբեր չի եկել»: (35:24)

Ալլահը մարգարեներ և առաքյալներ է ուղարկել, որ մարդկանց վերադարձնի միաստվածությանը: Ալլահն ասում է.

«Մենք ամեն համայնքին առաքյալ ենք ուղարկել. «Երկրպագեք Ալլահին և ձեռնադրեք մնացեք չափերն անցնելուց»: Նրանց մեջ կան այնպիսիները, որոնց Ալլահը դրել է հարթ ճանապարհին, և այնպիսիները, որոնց արդարացիորեն մոլորություն էր տրված: Գնացեք երկրով ու տեսեք, թե ինչպիսինն էր անհավատների վերջը»: (16:36)

Ալլահը մարգարեներ ու առաքյալներ է ուղարկել, որ մարդիկ կասկած չունենան նրանում, թե ինչ է Ալլահը որոշել նրանց համար ապագա կյանքում: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք առաքյալներ ուղարկեցինք, որոնք ավետ էին տանում և պահպանում էինք, որպեսզի նրանց գալուց հետո մարդիկ Ալլահի դեմ ոչ մի համոզմունք չունենան: Ալլահն ամենակարող և իմաստուն է»: (4:165)

Բոլոր մարգարեներն ու առաքյալները մարդիկ են եղել: Նրանք ասածո նման չէին և ոչ մի գերմարդկային հնարավորություն չունեին: Ալլահն օգնեց նրանց հրաշքներ գործել: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք քեզանից առաջ առաքյալներ չենք ուղարկել, որոնք սնունդ չէին ընդունում և շուկա չէին գնում: Մենք ձեզանից ոմանց փորձություն արեցինք՝ մյուսների համար՝ կցուցաբերե՞ք դուք համբերություն: Քո Աստվածը տեսնող է»: (25:20)

Ալլահը պարզեցրեց դա, որ համոզվի, որ ոչ ոք կասկած չի ունենա մարգարեների բնության մեջ: Ալլահն Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք քեզանից առաջ առաքյալներ ենք ուղարկել և նրանց ամուսիններ ու ժառանգորդներ ենք պարզել: Ոչ մի մարգարե չէր կարող նշան ցուցաբերել առանց Ալլահի թույլտվության: Մինչ ամեն ժամանակ կա կանխորոշում»: (13:38)

Մարգարեներն ու առաքյալները չունեին տիեզերքի գործերը ղեկավարելու իշխանություն: Նրանք ոչ մի իշխանություն չունեին սեփական պաշտպանության նկատմամբ: Ալլահը, Ամենաբարձրյալը մարգարեների և առաքյալների մասին ասում է.

«Ասա. (ով Մուհամմեդ) «Չունեմ իմ համար ոչ օգուտ, ոչ էլ վնաս, բացի այն դեպքից, երբ Ալլահն է դա ցանկանում: Եթե իմանայի անհայտները, կբազմապատկեյի բարիքը և ոչ մի չարիք ինձ չէր մոտենա: Ճշմարիտ, ես ընդամենը մի նախագգուշացնող եմ, և հավատացյալների համար՝ ավետների առաքյալ» (7:188)

Ալլահի մեծ մարգարեները

Ալլահի բոլոր մարգարեներն ու առաքյալները ուղարկված են եղել մի ուղերձով: Ալլահն ասում է.

«Մի թե նրանք այլ աստվածությունների սկսեցին երկրպագել, Նրա տեղը: Ասա. «Բերեք ձեր ապացույցները»: Ահա հիշացում նրանց համար՝ ովքեր իմ հետ են, և հիշեցում նրանց համար՝ ովքեր ապրել են ինձանից առաջ»: Սակայն նրանց մեծամասնությունը չգիտի ճշմարտության մասին և մեջքով է շրջվում: Մենք քեզանից առաջ ոչ մի մարգարե չենք ուղարկել, որին ներշնչած չլիներ. «Չկա աստվածություն բացի Ինձանից: Երկրպագեք Ինձ»: (21:24-25)

Միակ Ալլահին հավատալը հանդիսանում է բոլոր մարգարեների և առաքյալների իրենց ազգերին ուղղված հիմնական ուղերձը: Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Նա ձեր համար կրոնում դրեց այն՝ ինչ տվեց Նոյին այն ինչ Մենք տվեցինք քեզ, այն ինչ Մենք տվեցինք Իբրահիմին, Մովսեսին և Հիսուսին. Պահպանեք կրոնն ու մի հեռացեք կարծիքներով կապված դրա հետ Ծանր է բազմաստվածների համար այն ամենին ինչին դու նրանց կոչում ես Ալլահն ընտրում է Իր համար նրան, ում ցանկանում է և ուղղորդում դեպի Իրեն նրան, ով դիմում է Իրեն»: (42:13)

Ազգերի մարգարեներ և առաքյալներ ունենալու կարիքը

Ինչպես նշեցինք, մարդիկ կարիք ունեն մարգարեներ և առաքյալներ ունենալու մեջ այնպես, ինչպես սննդի ու ջրի կարիք ունեն, որ պահպանեն իրենց կյանքը: Գիտնական Իբն Ալ-Կայիմն ասել է.

«Չկա երջանկության ու հաջողության ճանապարհ առանց մարգարեների ու առաքյալների: Կարելի է տարբերել բարին ու չարը միայն առաքյալների միջոցով, որ մեզ փոխանցել են (հայտնությունը) Ալլահից: Ղեկավարվող մարդիկ տարբերվում են ուղերձին լսելու մեջ: Ուղերձն իմանալու անհրաժեշտությունն ավելի զգայուն է քան սննդի ու ջրի անհրաժեշտությունը: Մարդկության համար ղեկավարության կարևորության կարևորությունը նման է կետի համար ջրի կարևորությանը: Եթե նրան դուրս հանեն ջրից, ապա այն կմահանա: Նույն կերպով մարդկանց համար կարևոր է ղեկավարությունը:

Մարգարեներ և առաքյալներ ընտրելու մեջ Ալլահի իմաստությունը

Մարգարեության ուղերձը աստվածային պարզ է, որը տալիս է Աստվածը ում ցանկանում է: Դա մարդուն չի տրվում կախված լինելով նրա ծագումից, իշխանությունից կամ հասարակությունում զբաղեցրած տեղից: Ալլահն ասում է.

«Ալլահը հրեշտակների և մարդկանց մեջ առաքյալներ է ընտրում: Ճշմարիտ, Ալլահը Տեսնող և Լսող է»: (22:75)

Ալլահն, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մի՞թե նրանք նախանձում են այնինչին, որ Ալլահն ընծայել է մարդկանց Իր գթասրտությունից: Մենք արդեն նվիրատրել ենք Իբրահիմի (Աբրահամի) ցեղը ուղերձով ու իմաստությամբ, և տվել ենք հսկայական իշխանություն»: (4:54)

Ալլահի մարգարեները նույն աստիճանի վրա չեն՝ Նա նրանցից որոշներին տվել է ավելի շատ նախապատվություն քան մյուսներին. Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասում է

«Այդպիսինն են առաքյալները: Մենք նրանցից որոշներին նախապատվություն ենք տվել մյուսների նկատմամբ: Նրանց մեջ կային նաև այնպիսիները, որոնց հետ Ալլահը խոսացել է, իսկ նրանցից որոշներին Ալլահը բարձրացրել է մակարդակներից: Մենք Մարիամի որդի Իսային (Հիսուսին) պարգևել ենք պարզ նշաններ և աջակցել ենք Սուրբ Հոգով (Ջիբրիլով): Եթե Ալլահը ցանկանար, ապա նրան հետևող երկրպագությունները չէին պատերազմի իրար դեմ այն բանից հետո, երբ նրանց մոտ հայտնվեցին պարզ նշանները: Սակայն նրանք չկիսեցին կարծիքները՝ նրանցից որոշները հավատացին, իսկ որոշները՝ ոչ: Եթե Ալլահը ցանկանար, ապա նրանք չէին պատերազմի իրար դեմ, սակայն Ալլահին անում է այն՝ ինչ ցանկանում է»: (2:253)

Մարդկության նախահայր Ադամի արարումը

Ալլահը նշանակեց, որ Նրա կողմից ընտրվածները բնակելու են Երկիրը: Նրանք աշխատելու են և կառուցելու են այնտեղ: Նրանք փորձվելու են նյութական աշխարհում, որ պարզվի, թե ով էր լսող ու բարեպաշտ, իսկ ով էր ապերախտ: Ալլահին, Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Ահա քո Աստվածը հրեշտակներին ասաց. «Ես երկրում երեց կնշանակեմ»: Նրանք ասացին. «Մի՞ թե Դու այնտեղ կբնակեցնես անարդարություն տարածողներին և արյուն թափողներին, այնժամ, երբ մենք Քեզ փառավորում ենք գովքով ու լուսավորում ենք Քեզ»: Նա ասաց. «Ճշմարիտ, Ես գիտեմ այն՝ ինչ դուք չգիտեք»: (2:30)

Աստծո իշխանությամբ երկրի վար առաջինը եղավ Ադամը՝ մարդկության նախահայրը: Ալլահը ստեղծեց Ադամին ուրբաթ օրը, ինչպես նշված է հադիսում.

«Լավագույն օրը, երբ արևը ծագեց դա ուրբաթն էր: Այդ օրը Ալլահը ստեղծեց Ադամին, այդ օրը նա ընդունվեց երկնքում, և նույն օրը նա հեռացվեց այնտեղից, և վերջին ժամը կգա ուրբաթ օրը»: (Մուսլիմ)

Այդ պատճառով Ալլահին ուրբաթ օրն ընդունեց մուսուլմանների համար շաբաթվա հանգստյան օր: Ադամին բարձր կարգավիճակ էր

տրված, Ալլահը հրամայեց խոնարհվել նրան հարգանքից ու պատվից ելնելով, և բոլոր հրեշտակներն արեցին դա: Սատանան, որը հրեշտակներից մեկն էր, ժխտեց ենթարկվել նրան: Գոռոզությունն ու հպարտությունը խանգարեցին նրան ենթարկվել Ալլահի կամքին: Ալլահն ,Ամենաբարձրյալը այդ մասին ասում է.

«Ահա քո Աստվածը հրեշտակներին ասաց. «Ես կավից մարդ կստեղծեմ: Երբ ես նրան կկերպանավորեմ ու Իմ հոգուց նրան կներշնչեմ, ապա կերկրպագեք նրան»: Բոլոր հրեշտակները առանց բացառության խոնարհվեցին նրա առաջ բացի Իբլիսից, որը գոռոզություն ցուցաբերեց ու դառավ անհավատներից մեկը: Նա ասաց. «Ով Իբլիս, Ի՞նչը խանգարեց քեզ խոնարհվել նրա առջև՝ ում Ես ստեղծեցի Իմ երկու ձեռքերով: Դու գոռոզացել լ ես, թե գերադաս ես»: Նա ասաց. «Ես նրանից լավն եմ :Դու արարել ես ինձ կրակից , իսկ նրան արարել ես կավից:» Նա ասաց.«Կորի այստեղից: Այսուհետև դու արտաքսված և ձեռնամխելի ես: Եվ իմ անեծքը կհասնի քեզ մինչ Վերջին Օրը»: Նա ասաց. «Աստված, ինձ ժամանակ տուր մինչ Վերջին Օրը»: Նա ասաց. «Ճշմարիտ, դու նրանցից ես՝ ում ժամանակ է տրված մինչ Վերջին Օրը, որի ժամանակը որոշված է»: Նա ասաց. «Երդվում եմ Քո զորությամբ: Ես կգայթակղեմ բոլորին, բացի Քո ընտրյալ (կամ անկեղծ) ստրուկներից»: Նա ասաց. «Ահա ճշմարտությունը: Ես ասում եմ միայն ճշմարտությունը: Ես անմիջապես կլցնեմ Գեհեհը քեզանով ու բոլոր քեզ հետևողներով»: (38:71-85)

Ալլահն Իր իմաստությամբ Ադամին ու նրա հետնորդներին նշանակեց բնակեցնել աշխարհը: Այնուհետև Ալլահը ստեղծեց Եվային՝ Ադամի կնոջը:

Ադամի ու նրա կնոջ դրախտից արտորումը

Երբ սատանան հրաժարվեց խոնարհվել Ադամի առջև, նա կատարեց իր ճակատագիրը: Նա Ալլահից ասաց, որ նա մոլորության մեջ է մղնելու Ադամի հետնորդներին և տանի իր հետ չարի կացարան՝ դժոխք :Ալլան այդ մասին մեզ ասում է.

«Ահա քո Աստվածը հրեշտակներին ասաց. «Ճշմարիտ, ես կարարեմ չոր զրնգուն կավից մարդ: Երբ ես նրան կկերպանավորեմ ու Իմ հոգուց նրան կներշնչեմ, ապա կերկրպագեք նրան»: Բոլոր հրեշտակները առանց բացառության խոնարհվեցին նրա առաջ բացի Իբլիսից, որը գոռոզություն ցուցաբերեց ու դառավ անհավատներից մեկը: Նա ասաց. «Ով Իբլիս, դու ինչու խոնարհվողների շարքում չես»: Նա ասաց. «Ինձ նման չի խոնարհվելը մի մարդու առջև, որին Դու ստեղծել ես չոր, զրնգուն կավից, որը ստացվել է կերպարանափոխված կեղտից»: Նա ասաց. «Կորի այստեղից: Այսուհետև դու արտաքսված և ձեռնամխելի ես: Եվ իմ անեծքը կհասնի քեզ մինչ Վերջին Օրը»: Նա ասաց. «Աստված, ինձ ժամանակ տուր մինչ Վերջին Օրը»: Նա ասաց. «Ճշմարիտ, դու նրանցից ես՝ ում ժամանակ է տրված մինչ Վերջին Օրը, որի ժամանակը որոշված է»: Նա ասաց. «Այն բանի համար, որ Դու ինձ մոլորության մեջ ես դնում, ես կգարդարեմ նրանց համար երկրայինը և Ես կգայթակղեմ բոլորին, բացի Քո ընտրյալ (կամ անկեղծ) ստրուկներից»: (15:28-40)

Ադամի և Իբլիսի միջև թշնամությունը գոյություն ունի Ադամի ստեղծվելու պահից: Իբլիսը հսկում էր նրան և ձգտում էր, որ նա չենթարկվի Ալլահի օրենքներին: Երբ Իբլիսը հասկացավ, որ Ալլահը Ադամին թույլ չի տվել ուտել մի ծառից, նա համոզեց Ադամին ու նրա կնոջը ուտել այդ ծառի պտուղը: Ադամն ու Եվան արքայություն երկնքից: Նրանք երկուսն էլ զղջացին ու տխրել էին իրենց արածից, և Աստվածն ընդունեց նրանց ապաշխարությունը: Աստվածն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա Մենք հրեշտակներին ասացինք. «Խոնարհվեք Ադամի առջև»: Նրանք խոնարհվեցին, միայն Իբլիսը հրաժարվեց: Մենք ասացինք. «Ով Ադամ, թշնամի քեզ ու քո կնոջը: Թող նա ձեզ դրախտից դուրս չհանի, այլապես դու կլինես դժբախտ: Այնտեղ դու քաղցած ու մերկ չես լինի: Այնտեղ դու չես տառապելու ծարավից ու շոգից»: Սակայն սատանան սկսեց շնչալ նրան ու ասաց. «Ով Ադամ, քեզ ցույց տամ հավերժության և իշխանության ծառը»: Նրանք երկուսն էլ կերան ծառի պտուղներից, և այդ ժամանակ նրանց համար տեսանելի դառան ամոթալի տեղերը: Նրանք սկսեցին իրենց դրախտային տերևներով ծածկել: Ադամը չենթարկվեց իր Աստծուն և ընկավ մոլորության մեջ: Հետո Աստվածն ընտրեց նրան, ընդունեց նրա ապաշխարությունն ու դրեց հարթ ճանապարհի: Նա ասաց. «Դուրս եկեք այստեղից միասին և ձեզանից որոշները լինելու են այլերի թշնամիները: Եթե ձեզ Ինձանից ճշմարիտ ղեկավարություն հայտնվի,

ապա ենթարկվողը մոլորված և դժբախտ չի լինի: Իսկ Իմ Հիշացումից հրաժարվողներին ծանր կյանք է սպասվում, իսկ Վերջին Օրը նրանք կույր արություն կառնեն»: (20:116:124)

Սատանայի (Իբլիսի) երկնային կացարանից արքայազնացանկապես հետո, իսկ Ադամը արքայազն էր Ալլահին չենթարկվելու համար, Ադամի որդիները լսում էին Ալլահին ու երկրպագում էին միայն Նրան: Տասնյակ սերունդներից հետո մարդիկ սկսեցին կասկածել և շեղվեցին ճանապարհից: Այնուհետև Աստվածը մարգարեներ ու առաքյալներ ուղարկեց, որ ուղղեն մարդկանց դեպի Ալլահի ճանապարհը: Ադամից հետո Ալլահի առաջին առաքյալը Նոյն էր: Նրա ժամանակ բազմաստվածությունը սովորական երևույթ էր: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նուխն (Նոյն) ասաց. «Աստված, նրանք չլցեցին ինձ և հետևեցին այնինչին, որի հարստությունն ու երեխաները նրանց միայն կորուստներ են բերում: Նրանք ծանր խորամանկություն են նյութել և ասել. «Մի՛ հրաժարվեք ձեր աստվածներից՝ Բադայից, Սուվայից, Յագուսից, Յաուկից ու Նասրից»: Նրանք արդեն շատերին են մոլորեցրել: Անօրեններին մի տուր ոչինչ բացի մոլորությունից»»: (71:21-24)

Մարգարեներից ու առաքյալներից լավագույններն են հանդիսանում Ուլուլ Ազմ (մեծություն ունեցող) կոչվող հինգը: Նրանք են.

1. Մարգարե Նոյը

Նա Ալլահից ուղարկված առաջին մարգարեն է: Նա ուղարկված էր շիրկի (բազմաստվածության) գալուստից հետո: Մարդկանց վիճակը անդադար վատանում էր, և նրանք մոռացան յուր հավատքի հիմունքները, որ փոխանցված էին նրանց նախնիներից, որոնք , թողել էին ուժի մեջ Իսլամի հավատքը: Ալլահն , Ամենաբարձրյալն ասում է.

«Մենք ուղարկեցինք Նուհին (Նոյին) նրա ազգի մոտ. «Պահպանիր քո ազգը մինչ նրանց տանջող տառապանքներ գան»»: (71:1)

Նրանք երկրպագում էին հինգ կուռքերի Վուդդին, Սուվային, Յագուսին, Յաուկին ու Նասրին: Ալլահը, Ամենաբարձրյալը նրանց անունները բացատրում է Ղուրանում.

«և ասացին. «Մի՛ հեռացեք ձեր աստվածներից՝ Վադդայից, Սուվայից, Յագուսից, Յաուկից ու Նասրից»»: (71:23)

Մարգարե Նոյը շատ բարեպաշտ ու ողջամիտ էր: Նա համբերատարությամբ կոչ էր անում իր ազգին դեպի ճշմարտությունը: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նա ասաց. «Աստված, ես կոչ արեցի իմ ազգը ցերեկ և գիշեր, սակայն իմ քարոզները միայն արագացրեցին նրանց փախուստը: Ամեն անգամ, երբ կոչ էի անում նրանց, որ Դու ներես նրանց, նրանք մատերով փակում էին ականջներն ու փաթաթվում էին շորերով: Նրանք համառություն էին անում և հպարտությամբ գովաբանում էին: Այնուհետև ես բացահայտորեն էի կոչում նրանց: Այնուհետև ես դիմում էին նրանց ազգովի և խոսում էի նրանց հետ առանձին: Ես ասում էի. «Ներում խնդրեք ձեր Աստծուց, քանի որ նա ամեն ինչ ներում է»»: (71:5-10)

Չնայած բոլոր ջանքերին, շատերը դրժեցին ու հրաժարվեցին ուղերձից: Շատ քչերը հետևեցին նրան, իսկ անհավատները իր մարդկանց միջև շարունակում էին անհավատություններն ու չար ճանապարհները: Այդպիսով Ալլահը իլեց նրանցից անձրևը: Նոյը հայտնեց նրանց, որ նրանք կստանան անձրևը, եթե վերադառնան հավատքին, սակայն շուտով նրանք վերադարձան իրենց անհավատությանը: Անց կացնելով երկար տարիներ Ալլահի ճանապարհին կոչելով, սակայն պատասխան չգտնելով, նա վերջ ի վերջո Ալլահին աղաչեց, ասելով.

«Նուհն (Նոյն) ասաց. «Աստված, երկրի վրա ոչ մի անհավատ մի թող: Եթե դու թողնես նրանց, ապա նրանք մոլորության մեջ կմցնեն քո ստրուկներին և կծնեն միայն մեղքերով լի անհավատներին»»: (71:26-27)

Ալլահը պատասխանեց նրա աղոթքին և հրամայեց նրան տապան կառուցել: Նոյը հմուտ ատաղձագործ էր, և ուղերձին հավատացողները օգնեցին նրան: Երբ տապանը պատրաստված էր, Ալլահը հրամայեց Նոյին հավաքել մեկական զույգ բոլոր կենդանիներից (էգ և որձ): Այդ ժամանակ Նա հրամայեց երկնքին անձրևել: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մինչ նրանց, Նուհի (Նոյի) ազգը առաքյալներին սուտասաններ էր համարում: Նրանք Մեր ստրուկին սուտասան համարեցին և ասացին. «Նա ազդեցության տակ է»: Նրանք զայրացնում և սպառնում էին նրան: Այդ ժամանակ նա կոչեց իր Աստծուն. «Ինձ հաղթահարեցին: Օգնի՛ր ինձ»: Մենք բացեցինք երկնքի դարպասները, որտեղից սկսվեց ջուր թափվել, և

հեղեղեցինք երկիրը, որից մոռացվել էին բանալիները: Երկնքի ու երկրի ջրերը թափվեցին մի տեղ գործի համար, որը նախատեսված էր: Մենք տարանք նրա մեխերից ու տախտակներից տապանը: Այն լողաց Մեր աչքերի առաջ, ի հատուցում չհավատացողներին (կամ նրանց՝ ովքեր չէին հավատում): Մենք թողեցինք (նավը կամ Նոյի մասին պատմությունը) որպես նշան: Սակայն կա՞ն արդյոք հասկացողներ»: (54:9-15)

Մարգարե Նոյն ուներ երեք որդիներ՝ արաբների և պարսիկների նախահայր Սամին, աֆրիկացիների և եվրոպացիների նախահայր Խամին և ասիացիների նախահայր Յաֆիտին:

2. Մարգարե Աբրահամը (Իբրահիմ)

Նա հայտնի է որպես Խալիլ ար-Ռահման (ուսման Աստվածն ընտրել է Նրա սիրո համար): Նրա ավագ որդին մարգարե Իսմայելն էր, իսկ երկրորդ որդին՝ Իսհակը(Իսահակը): Նրանց հետնորդներից են շատ մարգարեներ ու առաքյալներ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Փառք Ալլահին, որ իմ ծերության ժամանակ ինձ Իսմայելին և Իսահակին ընծայեց: Ճշմարիտ, իմ Աստվածը պատասխանում է աղոթքներին»: (14:39)

Ալլահն ընտրեց նրան, որ վերջինս հասցնի Նրա ուղերձը: Մարգարե Աբրահամն ապրում էր բազմաստվածների հասարակությունում: Նրանք երկրպագում էին կուռքերին ու աստղերին: Ալլահն ասում է.

«Ահա Իբրահիմն (Աբրահամ) ասաց իր հայր Ազարին. «Մի՞թե դու կուռքերին աստվածներ ես համարում: Ես տեսնում եմ, որ դու ու քո ազգը գտնվում եք ակնհայտ մոլորության մեջ»: Այդպես Մենք Իբրահիմին (Աբրահամ) ցույց տվեցինք երկնային և երկրային թագավորությունը, որ նա լինի համոզվածներից մեկը: Երբ գիշերը ծածկեց նրան իր մթությամբ, նա աստղ տեսավ և ասաց. «Ահա իմ Աստվածը»: Երբ արևը մայր մտավ նա ասաց. «Ես չեմ սիրում նրանց, ովքեր գլորվում են »: Երբ նա տեսավ ծագող լուսինը, ասաց. «Ահա իմ Աստվածը»: Երբ այն մայր մտավ, նա ասաց. «Եթե իմ աստվածն ինձ հարթ ճանապարհի չղնի, ապա ես կլինեմ մոլորված մարդկանցից մեկը»: Երբ նա տեսավ ծագող արևը, ասաց. «Ահա իմ Աստվածը: այն մյուսներից ավելի մեծ է»: Երբ այն մայր մտավ, նա

ասաց. «Ով իմ ազգ, ես չեմ մասնակցում նրան, որ դուք աստված եք համարում: Ես անկեղծորեն հառեցի իմ հայացքը այնինչին, որ ստեղծել է երկինքն ու երկիրը, և ես բազմաստվածներին չեմ պատկանում»»: (6:74-79)

Նա գոհ չէր նրանով, որ նա դարձավ վկա իր ազգի: Նա զգում էր, որ պետք է, որ լինի Ալլահը, որն ավելի մեծ է քան այնինչը, որին երկրպագում էր նրա ազգը: Նա գիտեր, որ այդ կուռքերը հնարավորություն չունեն որևէ վնաս տան կամ որևէ օգուտ: Աբրահամը հաճախ էր վիճում իր ազգի հետ, օգտագործելով բանական փաստարկներ, ինչու այդ կուռքերը արժանի չեն ոչ մի հարգանքի: Նա ասաց, ինչպես Ալլահն է մեզ ասում.

«Կարդա նրանց համար Իբրահիմի (Աբրահամի) պատմությունը: Ահա նա իր հորն ու ազգին ասաց. «Ինչի՞ն էք դուք երկրպագում»: Նրանք ասացին. «Մենք երկրպագում ենք կուռքերին և անընդհատ տրվում ենք նրանց»: Նա ասաց. «Նրանք լսու՞մ են, երբ դուք կոչ եք անում նրանց: Նրանք օգնու՞մ են ձեզ: Նրանք ձեզ վնասու՞մ են»: Նրանք ասացին. «Մենք տեսել ենք, որ մեր հայրերն էին այդպես անում»: Նա ասաց. «Դուք տեսել էք, թե ինչ եք երկրպագում ձեր հայրերի հետ: Նրանք բոլորն իմ թշնամիներն են, բացի աշխարհների Աստծուց, Որն արարել է ինձ ու դրել ճշմարիտ ճանապարհին, Որն ինձ սնունդ և ջուր է տալիս, Որն բուժում է ինձ, երբ ես հիվանդանում եմ, Որն մեռցնում է ինձ և հետո հարություն է տալիս, Որը ես հուսում եմ, որ կների իմ մեղքերը Վերջին օրը: Աստված, ինձ իշխանություն տուր (մարգարեություն կամ գիտելիք) և միացրու ինձ ճշմարիտներին»»: (26:69-83)

Մարգարե Աբրահամը շարունակում էր կոչել իր մարդկանց դեպի Ալլահի ճանապարհը՝ միակ Աստծո հավատին և մի կողմ թողնելով այն ամենն ինչին նրանք երկրպագում էին: Սակայն նրանք հրաժարվեցին նրա ուղերձից ու նույնիսկ փորձեցին սպանել նրան, սակայն Ալլահը փրկեց նրան: Ալլահն այդ մասին մեզ ասում է.

«Նա ասաց. «Մի՞թե դուք Ալլահի փոխարեն երկրպագում եք այնինչին, որը ունակ չի օգուտ կամ վնաս տալ: Թու՜հ, ձեզ ու այնինչին որ երկրպագում եք Ալլահի փոխարեն: Մի՞թե դուք չեք խելքի գա»: Նրանք ասացին. «Այրեք նրան և օգնեք ձեր աստվածներին, եթե դուք գործելու եք»: Մենք ասացինք. «Ով կրակ, Իբրահիմի (Աբրահամի) համար եղիր սառը և

փրկող»։ Նրանք ուզում էին վնասել նրան, սակայն Մենք այնպես արեցինք, որ նրանք ավելի մեծ վնասում հայտնվեն»։ (21:66-70)

Անդադար քարոզից հետո Ալլահը հրամայեց Աբրահամին վերցնել իր կնոջը՝ Հիջարին ու նրանց որդի Իսմայելին դեպի Մեքքա։ Այնտեղ Ալլահը հրամայեց նրանց կառուցել Քաաբան։ Իսմայել մարգարեի հետնորդներից եկավ Ալլահի վերջին մարգարե Մուհամմեդը, որն ուղարկված էր ողջ մարդկությանը։ Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա ասաց Իբրահիմը (Աբրահամը). «Աստված, Այս քաղաքն անվտանգ արա և պտուղներով լցրու բնակիչներին, որոնք հավատում էին Ալլահին ու Վերջին Օրվանը»։ Նա ասաց. «Իսկ անհավատներին Ես թույլ կտամ ոչ երկար ժամանակով օգտվել պտուղներից, իսկ այնուհետև կստիպեմ նրանց տառապել կրակի մեջ։ Ինչքան պղծված է այդ գալստյան վայրը»։ Ահա Իբրահիմն (Աբրահամ) ու Իսմայելը բարձրացրեցին Տան (Քաաբայի) հիմքը. «Տեր, ընդունիր մեզանից։ Ճշմարիտ, Դու լսող և իմացող ես։ Տեր, մեզ Քեզ ենթարկվածներ արա, իսկ մեր հետնորդներից՝ Քեզ ենթարկված համայնք։ Ցույց տուր մեզ երկրպագման ծեսերը և ընդունիր մեր ապաշխարությունը։ Ճշմարիտ, Դու ապաշխարություն ընդունող և զթափրտ ես։ Տեր, նրանց առաքյալ ուղարկիր նրանցից մեկին, որը կկարդա նրանց Քո այաթները, Կսովորեցնի Գրությունն ու իմաստությունը և կմաքրի նրանց։ Ճշմարիտ, Դու իմաստուն և հզոր ես»»։ (2:126-129)

3. Մովսես (Մուսա) մարգարեն

Այդ նա է, ում մասին Ալլահն ասում է.

«Երբ Մուսան (Մովսեսը) եկավ Մեր կողմից նշանակված տեղը նշանակված ժամանակ, Աստվածը խոսեց նրա հետ։ Նա ասաց. «Աստված, երևա ինձ, որ ես տեսնեմ քեզ»։ Նա ասաց. «Դու Ինձ չես տեսնի, սակայն նայիր սարին։ Եթե այն մնա իր տեղում, ապա դու կտեսնես Ինձ»։ Երբ նրա Աստվածը ցուցադրեց Իրեն սարի վրա, Նա այն փռչեցրեց, և Մուսան (Մովսեսը) ընկավ անգիտակից վիճակում։ Գիտակցության գալով, նա ասաց. «Ձինջ ես Դու։ Ես մեղանչում եմ Քո առաջ, և ես հավատացողներից առաջինն եմ»»։ (7:143)

Մարգարե Մովսեսը Ղուրանում մեջբերվել է 129 անգամ, որը նրան անում է Ղուրանում ամենաշատը մեջբերվող մարգարե: Աստվածը նրան երկու հրաշք տվեց. առաջինը եղավ, երբ նրա գավազանը օձ դառավ, Ալլահի կամքով: Երկրորդ հրաշքը եղավ, երբ նրա անգույն ձեռքը գեղեցիկ զարդարվեց: Այդ նշանները տրված էին Մովսեսին, որ նա կարողանա համոզել փարավոնին նրա ճանապարհի սխալներում և Իսլամն ընդունելու մեջ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մովսեսն ասաց. «Ով փարավոր, ես աշխարհների Աստծո առաքյալն եմ: Ինձ Ալլահի մասին միայն ճշմարտությունն ասելն է թույլատրված: Ես ձեզ պարզ նշան եմ բերել ձեր Աստծուց: Ուղարկի՛ր իմ հետ Իսրայելի որդիներին»: Նա ասաց. «Եթե դու նշան ես բերել, ապա ցույց տուր, եթե չես ստում»: Նա նետեց իր գավազանը և այն օձ դառավ: այնուհետև նա հանեց ձեռքը, որը սպիտակ դառավ տեսնողների համար»: (7:104-108)

Ալլահը նրան Եգիպտոսի փարավոնին և նրա ազգին էր ուղարկել, որ նրանց կոչ անի միակ Աստծո հավատին և բոլոր կեղծ աստվածներին մոռանալուն: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Փարավոնն ասաց. «Ով իմաստուն, ես ձեր համար ինձանից բացի որևէ աստված չգիտեմ: Ով Համան, կավի վրա կրակ վառի և իմ համար գմբեթ կառուցիր, որ ես կարողանամ բարձրանալ Մովսեսի աստծո մոտ: Ճշմարիտ, ես կարծում եմ, որ նա սուտասաններից մեկն է»»: (28:38)

Մարգարե Մովսեսը իմաստությամբ և գեղեցիկ խոսքերով կոչ արեց փարավոնին դեպի միակ Ալլահը: Սակայն փարավոնը գնաց նրա դեմ, և հավաքեց այդ ժամանակվա բոլոր մոգերին Մովսեսին հաղթելու համար: Մովսեսը հաղթեց, իսկ նրա գավազանները Ալլահի կամքով օձեր դառան և կուլ տվեցին կախարդների նետած գավազանները: Ալլահը մեջբերում է այդ պատմությունը.

«Փարավոնի ազգից մի իմաստուն ասաց. «Ճշմարիտ, նա իմացող կախարդ է: Նա ցանկանում է հանել ձեզ ձեր երկրից: Դուք ի՞նչ խորհուրդ կտաք»: Նրանք ասացին. «Մեր և նրա եղբոր ժամանակներում հավաքողների տարածեք քաղաքներում, որ նրանք քո մոտ բերեն բոլոր իմաստուն կախարդներին»: Կախարդներն եկան փարավոնի մոտ ու ասացին. «Եթե մենք հաղթենք, ապա մեզ փոխհատուցում է հասնում»: Նա ասաց. «Այո, դուք կլինեք մոտիկներից որոշները»: Նրանք ասացին. «Ով Մովսես, կամ դու կնետես, կամ մենք կնետենք»: Նա ասաց. «Նետե՛ք»: Երբ

նրանք նետեցին մարդկանց մեջ վախ և հաճություն առաջացավ նրանց կախարդանքից: Մենք Մովսեսին ներշնչեցինք. «Նետի՛ր քո գավազանը»: Եվ ահա այն (օձը) սկսեց կուլ տալ նրանց մտածածը: Ճշմարտությունը հաստատվեց, և անվավեր ճանաչվեց նրանց արածը: Նրանք պարտվեցին այնտեղ և առանց փառքի վերադարձան: Եվ այդ ժամանակ կախարդները հանձնվեցին»: (7:109-120)

Փարավոնն ու նրա ազգը չէին հավատում Աստծո խոսքին, և Ալլահը պատժեց նրանց շատ փորձություններով: Ալլահը նրանց վրա ուղարկեց ջրհեղեղ, մորեխներ, ոջիլներ, գորտեր, և արյուն, որպես նշաններ Ալլահից: Սակայն նրանք հրաժարվեցին և պահպանեցին անհավատությունը: Ամեն պատիժ հանվեց Մովսեսի օրհնված աղոթքներով: Ամեն իրադարձությունից հետո նրանք վերադառնում էին և պահպանում էին անհավատությունը: Ալլահն այդ մասին ասում է.

«Նրանք ասացին. «Ինչ նշաններ էլ որ ցույց տաս, որ կախարդես մեզ դրանցով, մենք քեզ չենք հավատա»: Մենք նրանց վրա ջրհեղեղ, մորեխներ, ոջիլներ, գորտեր և արյուն ուղարկեցինք որպես տարբեր նշաններ: Սակայն նրանք հպարտ էին, մեղսավոր ազգ էին: Երբ պատիժը հասավ նրանց, նրանք ասացին. «Ով Մովսես, աղոթիր մեր համար քո Աստծուն այն մասին, որ Նա քեզ խոստացել է: Եթե դու մեզ ազատես փորձություններից, ապա մենք կհավատանք քեզ և կազատենք Իսրայելի որդիներին»: Երբ Մենք նրանց ազատեցինք պատիժներից մինչ որոշ ժամանակ, որին նրանք անմիջապես պետք է հասնեին, նրանք խախտեցին խոստումը»: (7:132-135)

Դրանից հետո Ալլահը հրամայեց Մովսեսին գլխերը հեռանալ իր ազգի հետ միասին Եգիպտոսից, որ նրանք կարողանան ազատորեն կայացնել իրենց հավատքը: Երբ փարավոնն իմացավ նրանց հեռանալու մասին, նա իր զորքերի հետ սկսեց հետապնդել նրանց: Մովսեսն ու նրա մարդիկ հասել էին ծովի ափին, իսկ հետո Իսրայելի որդիները բացականչեցին. «Փարավոնը կրոնի՛ մեզ»: Մովսեսը, որ ուներ Ալլահի լիարժեք վստահությունը, գավազանով հարվածեց գետնին և օվկիանոսում ետ քաշվեց, ճանապարհ բացելով նրանց համար, որով նրանք անցան Ալլահի կամքով: Այնուհետև Ալլահը պահպանեց Մովսեսին ու նրա ազգին ու վերացրեց փարավոնին օվկիանոսում: Ալլահն Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Երբ երկու ամբոխները տեսան իրար, Մովսեսի հետևորդներն ասացին. «Մեզ անմիջապես կհասնեն»: Նա ասաց. «Օ ոչ: Իմ հետ իմ Աստվածն է, և նա ինձ հարթ ճանապարհը ցույց կտա»: Այդ ժամանակ Մենք Մովսեսին ներշնչեցինք. «Հարվածիր քո գավազանով ծովին»: Այն բաժանվեց երկու մասի, և նրա ամեն մաս դառավ հսկայական լեռան պես: Մենք այդտեղ մոտեցրինք մյուսներին (փարավոնի զորքին): Մենք փրկեցինք Մովսեսին և բոլոր նրա հետ եղածներին, այնուհետև խորտակեցինք բոլոր մնացածին»: (26:61-66)

Այնուհետև Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք Իսրայելի որդիներին անց կացրեցինք ծովով, իսկ փարավոնն ու նրա զորքը հետևեցին նրանց, անարդարորեն և թշնամորեն: Երբ փարավոնը սկսեց խորտակվել, նա ասաց. «Ես հավատում էի, որ չկա աստված բացի նրանից, որին երկրպագում են Իսրայելի որդիները: Ես մուսուլմաններից մեկը դառա»: Ալլահն ասաց. «Միայն հիմա: Իսկ առաջ դու չլսեցիր և անարդարություն տարածողներից էիր: Այդօր մենք կփրկենք քո մարմինը, որ դու նշան լինես նրանց համար, ովքեր կլինեն քեզանից հետո»: Ճշմարիտ, շատ մարդիկ սաստում են Մեր նշաններին»: (10:90-92)

4. Մարգարե Մուհամմեդը

Մարգարե Մուհամմեդը հանդիսանում է վերջին մարգարեն ու առաքյալը: Նա ուղարկված էր Ալլահից ողջ մարդկությանը: Նա Աբրահամի որդի Իսմայելի ընտանիքից էր: Նա ծնվել է Մեքքայում, հոր մահվանից ամիսներ անց: Ավելի ուշ մահացավ նրա մայրը, և նրա մասին հոգ էր տանում նա պապը՝ Աբդուլ-Մութթալիբը, իսկ այնուհետև նրա հորեղբայր Աբու Թալիբը:

Մարգարե Մուհամմեդը հովիվ էր, Մեքքայում հոգ էր տանում գառների հոտի մասին: Նա լավ հայտնի էր նրանով, որ հուսալի էր և երբեք չէր ստում: Մեքքացիները նույնիսկ նրան ասում էին «Ճշմարիտ», և «հուսալի»: Մարդիկ ամեն անգամ մեկնելուց առաջ վստահում էին նրանց իրենց թանկարժեք իրերը:

Երբ նա քառասուն տարեկան դառավ, Ալլահը Գաբրիել հրեշտակին ուղարկեց նրա մոտ և Մուհամմեդին ողջ մարդկության համար մարգարե և

առաքյալ արեց: Նա 13 տարի եղավ Մեքքայում, մարդկանց կոչելով դեպի Ալլահի ճանապարհը, այնուհետև նա ներգաղթեց Մեդինա: Մեդինայի ժողովուրդը պատասխանեց և ընդունեց Իսլամը: Նա մահացավ 63 տարեկանում: Նրա հետևորդները տարածեցին Իսլամի ուղերձը ողջ աշխարհով և մինչ օրս մարդիկ ողջ աշխարհով Իսլամ են ընդունում:

Ալլահի առաքյալ Հիսուսը

Իմրան ընտանիքը

Մարգարեներ և առաքյալներ ուղարկվում էին Նոյից հետո անդադար: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Եվ Մուհամեդը ձեզանից ոչ մի տղամարդու հայրը չէր, այլ Ալլահի առաքյալն ու մարգարեների կնիքը, վերջին մարգարեն :Ալլահը գիտի ամեն ինչի մասին:» (33:40)

Մարգարե Հիսուսը Իսրայելի որդիների վերջին առաքյալն է և հատուկ տեղ է զբաղեցնում մուսուլմանների սրտերում: Նա հայտնեց իր ազգին Մուհամեդ մարգարեի գալստյան մասին և նա Ղուրանում մեջբերվում է 25 անգամ:

Ալլահը Ղուրանում մեզ փոխանցել է որոշ իրական մասնիկներ, որ Նա հայտնել է Հիսուսին: Ալլահը նաև նշում է Հիսուսի մայր Մարիամի կյանքի որոշ մանրամասնություններ: Նա շատ հայտնի է նրանով, որ մաքուր էր և ողջախոհ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ճշմարիտ, Ալլահը աշխարհներից ընտրեց Ադամի, Նոյի, Իբրահիմի և Իմրանի տոհմին: Նրանց մի մասը մյուսի հետևորդն է: Ալլահը տեսնող և իմացող է»: (3:33-34)

Մարիամը, (թող Ալլահը օրհնի նրան)

Ալլահը գովաբանեց Իմրանի դուստր Մարիամին՝ Հիսուսի Մարգարեյի մորը: Ալլահը նկարագրում է Մարիամին որպես մաքուր, ողջախոհ և բարեպաշտ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ինչպես նաև Իմրանի դուստր Մարիամը, որը պահպանեց ողջախոհությունը, և մենք նրա (հագուստի քղանցքի միջով) Մեր Հոգու (Ջիբրիլի) միջոցով) նրան ներշնչեցինք: Նա հավատաց իր Աստծո Խոսքին և Նրա Գրությանը և հնազանդներից մեկն էր»: (66:12)

Ղուրանը պարզեցնում է, որ Մարիամն իր սեփական մոր խնդրանքի պատասխանն էր: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա ասաց Իմրանի կինը. «Աստված, Ես խոստում եմ տվել Քեզ նվիրել իմ արգանդում գտնվողին: Ընդունիր ինձանից, չէ որ Դու լսող և իմացող ես»: (3:35)

Այդ խնդրանքը անուղղակի պատճառ էր, որով նա և նրա հետնորդները եղան Ալլահի պաշտպանության տակ սատանայից: Աստվածը պահպանեց Մարիամին և դաստիարակեց նրան օրհնությամբ: Ալլահն ասում է.

«Երբ նա ծնեց նրան, ասաց. «Աստված, ես աղջիկ ծնեցի, սակայն Ալլահն ավելի լավ գիտեր, թե ում է նա ծնել: Չէ որ տղան աղջկա նման չէ: Ես նրան Մարիամ անվանեցի և խնդրում եմ Քեզ պաշտպանել նրան ու նրա հետնորդներին արտաքսված և ծեծվող սատանայից»: Աստվածն ընդունեց նրան հոյակապ կերպով, մեծացրեց նրան արժանի կերպով և հանձնեց նրան Զաքարյային: Ամեն անգամ, երբ Զաքարյան մտնում էր նրա մոտ աղոթարան, նա նրա մոտ սնունդ էր գտնում: Նա ասաց. «Ով Մարիամ, Ո՞ր տեղից քեզ դրանք»: Նա պատասխանեց. «Դա Ալլահից է, քանի որ Ալլահը սնունդ է ընծայում առանց հաշվի ում ցանկանում է»: (3:36-36)

Մարիամը շատ բարեպաշտ էր Ալլահին երկրպագելու մեջ: Նա իր սերնդի լավագույն կինն էր: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասել է.

«Կան չորս կանայք, որոնք հասել էր Կամալ (լիակատարության) մակարդակին»:

Նա նշեց, որ Հիսուսի մայր Մարիամին որպես նրանցից մեկը: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա ասացին հրեշտակները. «Ով Մարիամ, ճշմարիտ, Ալլահն ընտրել է քեզ, մաքրել և բարձրացրել է աշխարհների կանանց նկատմամբ: Ով Մարիամ, հնազանդ եղիր քո Աստծոն, ենթարկվիր և երկրպագիր Նրան երկրպագողների հետ»»: (3:42-43)

Ալլահը Ղուրանում մի ամբողջ գլուխ անվանեց նրա պատվին: Դա 19-րդ գլուխն է Ղուրանում: Դա Ղուրանի միակ գլուխն է, որ կոչված է կնոջ պատվին, իսկ նրանում Ալլահը գովաբանում է Մարիամին: Նման գովք ոչ մի նախկին Գրությունում չկա:

Մարգարե Հիսուսը

Ալլահը Մարիամին ավետ բերեց մարգար Հիսուսի գալստյան մասին: Ալլահն ,Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա հրեշտակները ասացին. «Ով Մարիամ, Ալլահը ուրախացնում է քեզ ավետիսով Նրանից, որի անունը կլինի Մեսիա Իսա (Հիսուս), Մարիամի (Մարիայի) որդի, պատվավոր այս աշխարհում և մյուսում, և նա կլինի նրանց մեջ՝ ովքեր ամենամոտն են Ալլահին: Նա խոսելու է մարդկանց հետ դեռ օրորոցում և լինելու է ճշմարիտներից մեկը»: Նա ասաց. «Աստված, ես ինչպե՞ս կարող եմ որդի ունենալ, երբ ինձ ոչ մի տղամարդ չի հպվել »: Նա ասաց. «Քանի որ Ալլահն արարում է այն՝ ինչ ցանկանում է: Երբ Նա որոշում է կայացնում, ապա Նա ընդամենը պետք է ասի. «Եղի՛ր» և դա լինում է: Նա նրան Գրություն ու իմաստություն կսովորեցնի, Թաուրաթ(Թորա) և Ինջիլ (Ավետարան)»»: (3:45-48)

Նրա ծնունդը.

Մարգարե Հիսուսի ծնունդը հրաշք էր: Չնայած Հիսուսը ծնվեց կույսից, նա արժանի չի և երկրպագություն չի պահանջում: Եթե Հիսուսը իր ծնվելու համար արժանի լիներ ամեն տեսակի երկրպագության, ապա Ադամ մարգարեն նրանից ավելի արժանի կլիներ, քանի որ նա ստեղծվեց առանց հոր կամ մոր: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ճշմարիտ, Հիսուսը Ալլահի առաջ նման է Ադամին: Նա ստեղծեց նրան փոշուց, հետո ասաց. «Եղի՛ր», և նա եղավ: Ճշմարտությունը քո Աստծուց է: Այդ պատճառով մի եղիր կասկածողների շարքից: Ով կսկսի հակաճառել քեզ դրանից հետո Գրերի վերաբերյալ, կասես. «Եկեք կանչենք մեր որդիներին և ձեր որդիներին, մեր կանանց և ձեր կանանց, և մեզ ինքներս ու ձեզ ինքներիդ, իսկ այնուհետև կաղոթենք և Ալլահի անեծքը կանչենք սուտասանների վրա»: Ճշմարիտ, սա Ճշմարիտ պատմություն է: Չկա այլ աստվածություն, բացի Ալլահից, Ալլահը հզոր և իմաստուն է: Եթե նրանք հրաժարվեն, ապա Ալլահին է հայտնի անբարշտություն տաժողների մասին»: (3:59-63)

Ալլահը ստեղծեց Հիսուսին, ինչպես ստեղծեց բոլոր արարածներին: Ալլահը Ղուրանում ասում է Հիսուսի ծննդյան բոլոր փորձությունների մասին.

«Հիշիր Գրության մեջ Մարիամին, Մարիային: Ահա նա հեռացավ իր ընտանիքից դեպի արևելք և թաքնվեց նրանցից քողի ետևում: Մենք նրա մոտ ուղարկեցինք մեր Ոգուն (Ջիբրիլին), և նա կանգնեց նրա դիմաց գեղեցիկ կառուցվածք ունեցող մարդու կերպարանքով: Նա ասաց. «Ես դիմում եմ Գթասրտին, որ Նա պաշտպանի ինձ քեզանից, եթե դու միայն աստվածավախ ես»: Նա ասաց. «Ճշմարիտ, ես ուղարկված եմ քո Աստծուց, որ քեզ մաքուր որդի պարգևեմ»: Նա ասաց. «Ինչպե՞ս կարող եմ որդի ունենալ, եթե ինձ տղամարդ չի դիպչել և ես անառակ չեմ եղել»: Նա ասաց. «Ահա այդպե՛ս: Քո Աստվածն ասել է. «Դա Իմ համար հեշտ է: Մենք նրան մարդկանց համար նշան և Մեզանից ողորմություն կանենք: Այդ գործն արդեն որոշված է»»: Նա կրեց նրան (հղիացավ) և նրա հետ գնաց մի հեռու տեղ: Ծննդաբերման ցավերը նրան տարան մի պալմայի արմավենու տակ, և նա ասաց. «Ավելի լավ կլիներ, եթե սրանից առաջ մահացած լինեի և ընդմիջտ մոռացված»: Այդ ժամանակ նա (Հիսուսը կամ Ջիբրիլը) նրա տակից նրան կոչ արեց. «Մի՛ տխրի: Աստվածը քո համար քո տակ առվակ է ստեղծել: Պալմայի հիմքը շարժիր և քո վրա ընկնելու են թարմ փշատներ: Կեր, խմիր և ուրախացիր: Եթե որևէ մարդ տեսնես, ապա կասես. «Ես Գթասրտին խոստացել եմ լռել և այսօր մարդկանց հետ չեմ խոսելու»: Նա եկավ իր հարազատների մոտ նրան տանելով: Նրանք ասացին. «Ով Մարիամ, դու ծանր արարք ես արել: Ով Ահարոնի քույր, քո հայրը պիղծ մարդ չէր, և քո մայրը անառակ չէր»: Նա ցույց տվեց նրան և նրանք ասացին. «Ինչպե՞ս կարող ենք խոսել օրորոցի երեխայի հետ»: Նա (Հիսուսը) ասաց. «Ճշմարիտ, ես Ալլահի ստրուկն եմ: Նա ինձ Գրություն է

պատվիրել և ինձ մարգարե է արել: Նա ինձ օրհնյալ արեց, ուր էլ որ լինեմ, և պատվիրեց ինձ նամագ անել և զաքյաթ վճարել, մինչ ողջ լինելս: Նա ինձ հարգելի է արել իմ մոր դիմաց և ինձ գոռոզ ու դժբախտ չի արել: Խաղաղություն ինձ իմ ծննդյան օրը և այն օրը, երբ ես կմահանամ, և այն օրը, երբ ես հարություն կառնեմ»: Այդպիսինն է Մարիամի որդի Հիսուսը: Այդպիսինն է այն ճշմարիտ խոսքը, որի վրա նրանք հիմնվում են: Ալլահին նման չի որդի ունենալը: Նա ջինջ է: Երբ Նա որոշում է ընդունում, ապա բավական է, որ ասի. «Եղի՛ր», և դա լինում է»: (19:16-35)

Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Հիշատակիր նաև նրան՝ ով պահպանել է ողջախոհությունը (Մարիամին): Մենք Մեր հոգու (Ջիբրիլի) միջոցով նրա մեջ ներշնչել ենք և արել ենք նրան ու նրա որդուն (հիսուսին) նշան աշխարհների համար»: (21:91)

Հիսուսի մարդկային բնույթը

Ղուրանը պարզորեն ասում է, որ Հիսուսը մարդ էր, որին ընտրել էր Ալլահը, որ փոխանցի իր ազգին հավատ դեպի Միակ Ալլահը: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մարիամի որդի Մեսսիան ընդամենը առաքյալ էր: Մինչ նա նույնպես եղել են առաքյալներ, իսկ նրա մայրը՝ անկեղծ կին: Նրանք երկուսն էլ սնունդ էին ընդունում: Նայիր թե Մենք ինչպես ենք նրանց պարգեցնում գիտելիքը: Իսկ այնուհետև նայիր, թե ինչքան են նրանք հեռացել ճշմարտությունից»: (5:75)

Աննահին նման չի կին կամ երեխա ունենալը: Հայտարարել, որ նա Աստծո որդի է, իսկապես մեծ մեղք է հանդիսանում: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նրանք ասում են. «Գթասիրտն Իրեն որդի է վերցրել»: Դրանով դուք մեծ չարագործություն եք անում: Երկինքը պատրաստ է հալվել, երկիրը պատրաստ է շրջվել, իսկ լեռները պատրաստ են փռվել նրանից, որ նրանք Գթասրտին որդի են տալիս: Գթասրտին նման չէ որդի ունենալը: Երկնքում և երկրում ամեն ոք կհայտնվի Նրա մոտ որպես ստրուկ»: (19:88-93)

Ոչինչ չի կարող Աստծուն հավասար լինել՝ նա գործընկերներ չունի: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ասա. «Նա Միակ Ալլահն է, Ինքնաբավարար Ալլահը: Նա չի ծնել և չի եղել ծնված, և Նրան հավասարը չկա»»: (112)

Մարդիկ դարեր շարունակ պնդում էին, որ Աստվածը երեխա է ունեցել: Արաբ բազմաստվածները պնդում էին, որ Աստվածն ամուսնացավ Ջիների, Հրեշտակների՝ իր դուստրերի հետ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Հարցրու նրանց, թե ինչու՞ քո Աստվածը դուստրեր ունի, իսկ նրանցը՝ որդիներ: Թե՞ Մենք հրեշտակներին կին ենք ստեղծել և նրանք ներկա էին այդ ժամանակ: Ճշմարիտ, իրենց սուտասանությամբ նրանք ասում են. «Ալլահը ծնել է»: Ճշմարիտ, նրանք սուտասաններ են: Մի՞թե նա ընտրեց դուստրերին և բարձրացրեց նրանց որդիների նկատմամբ: Ձեզ ի՞նչ է եղել: Ինչպե՞ս եք դուք դատում: Չհիշացնե՞մ ձեզ խրատը: Թե՞ դուք պարզ ապացույց ունեք: Բերեք ձեր Գրությունը, եթե դուք ճշմարտությունն եք ասում: Նրանք բարեկամակալն կապեր են հաստատել Նրա և ջիների միջև, սակայն ջիները գիտեն, որ նրանք հավաքված են լինելու (անհավատները հավաքվելու են Գեհենայում կամ ջիները հավաքվելու են հաշվետվության համար): Ալլահն ավելի բարձր է նրանց նշանակածից: Դա չեն անում միայն Ալլահի ընտրյալ (կամ անկեղծ) ստրուկները»: (37:149-160)

Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Հրեաներն ասացին. «Ուզեիրը (Էզդրան) Ալլահի որդին է»: Քրիստոնյաներն ասացին. «Մեսսիան Ալլահի որդին է»: Նրանք իրենց բերաններով ասում են բառեր, որոնք նման են նախկին անհավատների խոսքերին: Թող Ալլահը վերացնի նրանց: Ինչքան հեռու են նրանք ճշմարտությունից: Նրանք Ալլահից բացի այլ աստվածներ ընդունեցին իրենց քահանայապետներին ու վանականներին, ինչպես նաև Մարիամի որդի Մեսսիային: Նրանց հրամայված էր երկրպագել միայն մի Աստծու, որից բացի չկա աստվածություն: Նա ավելի բարձր է այնինչից, որ նրան հավասարեցնում են»: (9:30-31)

Ղուրանը պարզորեն ասում է, որ յուրաքանչյուրը ով հավատում է, որ Հիսուսը աստված է, Աստծո որդի կամ Եռյակի մաս, աջակցում է մի

համոզմունք, համաձայն որին նա հակասում է Հիսուսի ուղերձին, և այդպիսով անհավատ է լինում կրոնին: Ղուրանը բացատրում է, որ Հիսուսի ուղերձը դա Միակ Ալլահի հավատքն էր: Ալլահն ասում է.

«Չէին հավատում նրանք, ովքեր ասում են. «Ալլահը Մարիամի որդի Մեսսիան է»: Մեսսիան ասել է. «Ով Իսրայելի զավակներ, երկրպագեք Ալլահին՝ իմ և ձեր Աստծուն»: Ճշմարիտ, Ալլահին հավասարներ ընդունողներին Նա արգելել է Դրախտը: Նրա կացարանը Գեհենան է լինելու և անօրենների համար օգնականներ չեն լինելու: Չէին հավատում նրանք, ովքեր ասում են. «Ալլահը երրորդն է երրորդությունում»: Չկա արարիչ, բացի այն Միակ Աստծուց, եթե նրանք չհրաժարվեն իրենց ասածներից, ապա անհավատներին տանջող տառապանքներ կհասնեն: Մի՞թե նրանք չեն ապաշխարելու Ալլահի դիմաց և Նրանից ներում չեն խնդրելու: Չէ որ Ալլահը ներողամիտ և զթասիրտ է»: (5:72-74)

Ղուրանը մեջբերում է շատ բանական ապացույցներ, որոնք ասում են Ալլահի միակ Աստված լինելու մասին: Նա անում է իր ցանկությունը: Նա նաև հստակեցնում է, որ բոլոր հրաշքները, որոնք կատարվել են Հիսուսի միջնորդությամբ, եղել են Նրա կամքով: Հիսուսն իշխանություն չի ունեցել, որ պաշտպանի ինքն իրեն Ալլահի հրամաններից: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Չէին հավատում նրանք, ովքեր ասացին. «Ճշմարիտ, Ալլահը Մարիամի որդի Մեսսիան է»: Ասա. «Ո՞վ կարող է գոնե շատ քիչ խանգարել Ալլահին, եթե նա ցանկանում է վերացնել Մարիամի որդի Մեսսիային, նրա մորն ու երկրում բոլոր գտնվողներին»: Ալլահին է պատկանում երկինքը, երկիրն ու դրանց միջև եղածները: Նա ստեղծում է ինչ ցանկանում է: Ալլահը կարող է ամեն ինչ»: (5:17)

Աստվածը նախազգուշացնում է հրեաներին ու քրիստոնյաաներին չխոսել իրենց մարգարեների մասին, եթե տեղյակ չեն նրանցից: Նա նաև ասում է, որ Հիսուսը սովորական մարդ է: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ով Գրերի մարդիկ: Ավելորդություն մի ցուցաբերեք ձեր կրոնում և ասեք Ալլահի մասին միայն ճշմարտությունը: Հիսուս Քրիստոսը՝ Մարիամի որդին միայն Ալլահի առաքյալ է, և Նրա Խոսքը («Եղի՛ր» –ու եղավ), որ ուղղաված էր Մարիամին, և մի ոգի (որ ստեղծվեց) Նրանից (Ալլահից) (Գաբրիելը փոխանցել է Ալլահի խոսքը Մարիամին և նրեշնչել

է Հիսուսի հոգին նրա արգանդը): Հավատացեք Ալլահին ու նրա առաքյալներին և մի ասեք. «Երրորդություն»: Դադարեք, քանի որ այդպես ավելի լավ կլինի ձեր համար: Քանի որ Ալլահը Միակն ու Յուրօրինակն է, շատ Փառավոր ու Բարձր, որ երեխա ունենա: Նրան է պատկանում այն՝ ինչ երկնքում է և այն՝ ինչ երկրի վրա է: Բավական է, որ Ալլահն է ամեն ինչի կարգավորողը: Քրիստոսը երբեք չէր ժխտի բարձր ինքնագնահատումի կամ ինքնագովարանումի պատճառով լինել Ալլահի ծառան, ոչ էլ հրեշտակները, (Ալլահի) մոտ են: Հավատացողներին ու ճիշտ արարքներ արածներին Նա հսկայական պարգևներ կտա և նույնիսկ կբազմապատկի դրանք Իր գթությանբ: Իսկ ովքեր ցածրեցուցիչ են համարել Նրան երկրպագելը և գոռոգություն են ցուցաբերել, տանջող տառապանքներ կստանան Նրանից: Նրանք բացի Նրանից չեն գտնի օգնական և հովանավոր»: (4:171-173)

Հիսուս մարգարեի մարգարեությունը

Յուրաքանչյուր մուսուլման համարում է, որ բոլոր մարգարեները ու առաքյալները պարտք են ունեցել փոխանցել Միակ Աստծո հավատքը բոլոր մարդկանց: Մուսուլմանները սիրում և հարգում են բոլոր նրանց: Նաև Ալլահը հրամայել է պաշտպանել նրանց բոլորին: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Եթե նրանք հավատան այնինչին, որ դուք եք հավատում, ապա գնում են հարթ ճանապարհով: Եթե նրանք հրաժարվեն, ապա կհեռանան ճշմարտությունից: Ալլահը քեզ կազատի նրանցից, քանի որ Նա լսող և իմացող է: Ասա. «Այդպիսինն է Ալլահի կրոնը: Իսկ ո՞ւմ կրոնը կարող է ավելի լավը լինել Ալլահի կրոնից: Միայն Նրան ենք մենք երկրպագում»»: (2:137-138)

Մինչ մարգարե Մովսեսի գալը Իսրայելի զավակները ցածրացված էին և ստիպված էին կատարել սև, ծանր գործ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա Մենք փրկեցինք ձեզ փարավոնի ցեղից: Նրանք ձեզ ահավոր տանջանքների էին ենթարկում, սպանում էին ձեր որդիներին և ողջ էին թողնում ձեր կանանց: Դա ձեր համար մեծ փորձություն (կամ մեծ գրություն) էր ձեր Աստծուց»: (7:141)

Այնուհետև Ալլահն օրհնեց նրանց մարգարե Մովսեսին և նրանց վիճակը բարելավվեց: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք ժառանգություն ենք պարգևել Մեր կողմից օրհնված արևելյան և արևմտյան երկրները նրանց, ում թույլ ենք համարել: Կատարվեց քո Աստծո Իսրայելի որդիների մասին հիասքանչ խոսքը, քանի որ նրանք համբերություն ցուցաբերեցին: Մենք քանդեցինք այն, ինչ ստեղծել ու կառուցել էր փարավոնն ու նրա ազգը»: (7:137)

Դրանից հետո Իսրայելի զավակները հեռացան Աստծո ճանապարհից, այդ պատճառով Աստվածը նրանց ուղարկեց մարգարե Հիսուսին, որ նրանց ետ տանի դեպի հարթ ճանապարհ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նրանց հետևից Մենք ուղարկեցինք Մարիամի որդի Հիսուսին Տաուրատում ուղարկվածի ապացույցով: Մենք նրան Ինջիլ (Ավետարան) պարգևեցինք, որում կար ճշմարիտ ղեկավարություն և լույս, որն ապացուցում էր Տաուրատում ուղարկվածը: Այդ ճշմարիտ ղեկավարություն և առակ էր աստվածավախների համար»: (5:46)

Մարգարե Հիսուսը կոչեց Իսրայելի զավակներին դեպի Միակ Աստծո հավատն, միայն Նրան երկրպագելն ու ավետարանի պատվիրանները պահպանելը: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Երբ Հիսուսը հայտնվեց պարզ նշաններով, ասաց. «Ես եկել եմ ձեզ մոտ իմաստությամբ, որ բացատրեմ այն բանի մի մասը, որի համար տարաձայնություններ ունեք: Վախեցե՛ք Ալլահից և ենթարկվե՛ք ինձ: Ըշմարիտ, Ալլահն իմ ու ձեր Աստվածն է: Ուրեմն երկրպագե՛ք նրան: Դա է հարթ ճանապարհը»»: (43:63-64)

Երբ մարգարե Հիսուսը տեսավ, որ նրանք չեն հավատում և հրաժարվում են ճշմարտությունից ու հաստատական են իրենց անհավատության մեջ, նա կանչեց նրանց, ում հարգում էր՝ տասերկուսին, որոնք հայտնի են որպես առաքյալներ: Նրանք ընդունեցին կոչը և

հայտնեցին իրենց աջակցության մասին: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Երբ Հիսուսն զգաց նրանց անհավատությունը, ասաց. «Ո՞վ կլինի իմ աջակիցը Ալլահի ճանապարհին»: Առաքյալներն ասացին. «Մենք Ալլահի օգնականներն ենք: Մենք հավատում ենք Ալլահին: Վկա եղիր, որ մենք մուսուլմաններ ենք: Աստված մեր, մենք հավատում ենք Քո ուղարկածին և հետևում ենք առաքյալին: Գրիր, մեզ վկայողների շարքում»»: (3:52-53)

Մարգարե Հիսուսի նկարագրությունը

Ղուրանը մեզ տալիս է մարգարե Հիսուսի նկարագրությունը: Այդ նկարագրությունը պարունակում է նրա որոշ վարվելակերպը, ինչպես նաև նրա Գրության բնույթը: Ալլահին ասում է, որ Նա պաշտպանում էր Հիսուսին: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք Մովսեսին Գրություն պարգևեցինք և նրանից հետո ուղարկեցինք մի շարք առաքյալներ: Մենք Մարիամի որդի Հիսուսին պարզ նշաններ ենք պարգևել և ամրացրել ենք Սուրբ Հոգով (Ջիբրիլով): Մի թե ամեն անգամ, երբ առաքյալը ձեզ բերում էր այնինչը, որը ձեր հոգով չէր, դուք գոռոգություն էիք դրսևորում, մի մասին սուտասան էիք անվանում, իսկ մյուսին՝ սպանում»: (2:87)

Ալլահը նաև նկարագրում է Հիսուսին որպես կատարյալ օրինակ լիակատար հավատքի և Ալլահի նկատմամբ անկեղծության տեսակետից: Մուսուլմանները հավատում են, որ մարգարե Հիսուսը երկիր կիջնի ժամանակի վերջում: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Իսկ երբ օրինակ են բերում Մարիամի որդուն, քո ազգը ուրախությամբ է բացականչում: Նրանք ասում են. «Մե՞ր աստվածներն են ավելի լավե, թե՞ նա»: Նրանք քեզ օրինակ են բերում միայն նրա համար, որ վիճեն: Նրանք հիմնավորվող մարդիկ են: Նա ընդամենը ստրուկ է, որին մենք բարություն ենք արել և օրինակ ենք արել Իսրայելի զավակների համար: Եթե Մենք ցանկանայինք, ապա կփոխարինեինք ձեզ հրեշտակներով, որոնք կլինեին ձեր ժառանգները: Ճշմարիտ, նա

(Հիսուսը, կամ Ղուրանը, կամ Մուհամմեդը) հանդիսանում է Ժամի նախանշանը: Ընդհանրապես մի կասկածեք նրանում (Ժամում) և հետևեք Ինձ, Դա է հարթ ճանապարհը»: (43:57-61)

Հիսուսի ֆիզիկական նկարագրությունը

Ինչ վերաբերվում է նրա ֆիզիկական տվյալներին ու հատկություններին, ապա մարգարե Մուհամմեդը (Խ.Ա.Ու.Ն.) նրան նկարագրել է հետևյալ խոսքերով.

«Չի եղել մարգարե իմ ու Հիսուսի միջև: Նա երկնքից երկիր կիջնի: Եթե դուք տեսնեք նրան, ապա իմացեք նրա նկարագրությունը: Նա միջնահասակ է, նա ոչ գեր է, ոչ էլ նիհար: Նրա մաշկի գույնն ունի կարմրավուն-սպիտակ երանգ»:

Մարգարեն ասել է.

«Մարգարեները տարբեր մայրերից ծնված եղբայրներ են: Չկա մարգարե Հիսուսի ու իմ միջև: Նա կկոտրի խաչը, կսպանի խոզերին ու կհեռացնի *ջիզու* (զլխահարկով): Նա կմիացնի մի հավատքի տակ ժողովուրդն ու միայն Իսլամը կհաղթանակի նրա ղեկավարության ժամանակ: Նրա ղեկավարության ժամանակ նեղը կսպանվի, անվտանգությունը կտարածվի երկրի վրա, կենդանիները կսկսեն ներդաշնակորեն ապրել իրար հետ: Երեխաները կխաղան օձերի հետ առանց վնասվելու: Նա ղեկավարելու է մուսուլմաններին այնքան, ինչքան կցանկանա Ալլահը, այնուհետև կմահանա և մուսուլմանները կթաղեն նրան»: (Ահմադ)

Մարգարեն (Խ.Ա.Ու.Ն.) ասել է.

«Ես տեսել եմ Հիսուսին, Մովսեսին ու Աբրահամին: Ինչ վերաբերվում էր Հիսուսին ուներ վարդագույն երանգ և լայն կուրծք»: (Ալ-Բուխարի)

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) պարզեցրեց, որ մի հավատքը բավական չէ, եթե չկա Հիսուսի Աստծո առաքյալ լինելու հավատքը: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասել է.

«Ով վկայում է, որ չկա երկրպագելու արժանի աստված, բացի Ալլահից, և որ Նա Միակն է, և որ Մուհամմեդը Նրա ստրուկն է ու առաքյալը, և որ Հիսուսն Ալլահի ստրուկն է, որ ստեղծվել է Նրա հրամանով, և որ գոյություն ունի Ջաննա Դրախտ (Երկնային Կացարան) և Դժոխք, և որ հավատացյալը կմտնի Դրախտ, նույնիսկ եթե նա ոչ մի բարի գործ չի արել»:

Հավատալով, որ Հիսուսը Աստծո առաքյալ է, մարդը նաև մեծացնել պարզևր: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասել է.

«Ով հավատում է Մարիամի որդի Հիսուսին որպես մարգարե և առաքյալ, իսկ հետո ինձ է հավատում, կունենա կրկնակի պարգև»: (Ալ-Բուխարի)

Հիսուսն ու ներք

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) մեզ պարզեցրել է, որ Հիսուսի վերադարձը հանդիսանում է Դատաստանի Օրվա վերջին նախանշաններից մեկը: Դրա ապացույցներն են համարում Ալլահի , Ամենաբարձրյալի հետևյալ խոսքերը.

«Իսկ երբ օրինակ են բերում Մարիամի որդուն, քո ազգը ուրախությամբ է բացականչում: Նրանք ասում են. «Մե՞ր աստվածներն են ավելի լավե, թե՞ նա»: Նրանք քեզ օրինակ են բերում միայն նրա համար, որ վիճեն: Նրանք հիմնավորվող մարդիկ են: Նա ընդամենը ստրուկ է, որին մենք բարություն ենք արել և օրինակ ենք արել Իսրայելի զավակների համար: Եթե Մենք ցանկանայինք, ապա կփոխարինեինք ձեզ հրեշտակներով, որոնք կլինեին ձեր ժառանգները: Ճշմարիտ, նա (Հիսուսը, կամ Ղուրանը, կամ Մուհամմեդը) հանդիսանում է Ժամի նախանշանը: Ընդհանրապես մի կասկածեք նրանում (Ժամում) և հետևեք Ինձ, Դա է հարթ ճանապարհը»: (43:57-61)

Մարգարե Հիսուսի մեծության վերաբերյալ, նա կլինի նեոին սպանողը: Նա նաև տարածելու է Իսլամի ուղերձը մեծ վշտի ժամանակ: Այդ ժամանակ բարին դիտարկվելու է որպես չար, իսկ չարը, որպես բարի: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասել է.

«Ով մարդիկ, չի եղել ավելի մեծ դատաստան, Ֆիթնա, երկրի վրա մինչ Ադամի արարումը մինչև ժամանակների վերջ, քան նեոի, Դադժալի, նկատմամբ դատաստանը: Բոլոր մարգարեներն են զգուշացրել իրենց մարդկանց այդ դատաստանի մասին: Ես վերջին մարգարեն եմ և դուք՝ վերջին ազգը, և նա կլինի այդ ժամանակ առանց կասկածի: Եթե նա դուրս գա մինչ ես ձեր հետ կլինեմ, ապա ես պաշտպանելու եմ յուրաքանչյուր մուսուլմանին: Սակայն եթե նա դուրս գա իմ հեռանալուց հետո, ապա ամեն մուսուլման ստիպված կլինի պաշտպանվել: Առաջին անգամ նա դուրս կգա Միրիայի և Իրաքի միջև ընկած տարածքում, նա արևելք և արևմուտք կգնա խնդիրներ ստեղծելով ամեն տեղ, որ կայցելի: Ով Ալլահի ստրուկներ, ով մարդիկ հաստատական եղեք: Ես ձեզ կնկարագրեմ, ոչ մի մարգարե չի նկարագրել նրան: Նա պնդելու է, որ նա աստված է, սակայն այս աշխարհում աստված չեք տեսնի: Նա մի աչք ունի, սակայն ձեր Աստվածը միաչքանի չի: Նրա աչքերի միջև գրած է «անհավատ», ամեն հավատացյալ կարող է կարդալ դա, անկախ նրանից, տառաճանաչ է թե ոչ: Ով փորձել է անցնի նրա դժոխքի միջով, թող աղոթի Ալլահին և կարդա Ալ-Կաֆ գլխի առաջին այաթները: Նա բեղուինին ասում էր, եթե տեսնես, որ ես վերակենդանացրեցի քո ծնողներին, ապա կհավատա՞ս ինձ: Բեղուինը կասի, այո, և երկու սատանաներ կգան նրա ծնողների արտաքինով և կհրամայեն նրան ենթարկվել ադ. Դաջալին: Նա մարդ կսպանի կիսելով մարդուն, այնուհետև կասի. «Տեսե՞ք իմ ստրուկին, ես նրան մասերի եմ բաժանել և ես կվերակենդանացնեմ նրան»: Այնուհետև նրա այդ մարդուն կհարցներ. «Ո՞վ է քո Աստվածը»: Մարդը, որը քիչ առաջ կտրված էր, կասի. «Ալլահը, դու Ալլահի թշնամին ես, դու ադ- Դաջալն ես, հիմա ես ավելի քան երբևէ համոզված եմ, որ դու ես այնինչը, որի մասին մեզ զգուշացրել է մեր մարգարեն»: Նա երկինքներից կհրամայի անձրևել երկրի վրա, որ բերի նրա լավագույն բուսականությունը: Նա կանցնի իրեն չհավատացողների կողքով և կկանգնեցնի երկրի վրայի ողջ բուսականությունը և բոլոր կենդանիները կմահանան: Նա կանցնի այլերի կողքով և կխնդրի հավատալ իրեն, և նրանք կհավատան, և նրանք մեծ հարստությունների տեր կլինեն: Նա կգնա այս աշխարհի ամեն անկյուն, բացի Մեքքայից ու Մեդինայից:

Հրեշտակները այնտեղ թրերով կանգնած կլինեն: Մինչ նա դուրսը կսպասի, Մեդինան ցնցվելու է և կհայտնվեն բոլոր կեղծավորները և դուրս կգան և կմիանան նրան: Դա մաքրություն կլինի Ալլահի կամքով: Եղել է ասված. «Ու՞ր են լինելու արաբներն այդ օրը»: Նա ասաց, որ նրանք քիչ են լինելու և նրանք բարեպաշտ իմամի (առաջատարի) հետ են լինելու: Մինչ նա առավոտյան աղոթքն անի, Հիսուսը կիջնի: Աղոթքից հետո Հիսուսը կհրամայի, որ բացվեն դռները որի հետևում կլինի 70000 զորք: Նրանք բոլորը սպանված կլինեն և Հիսուսը կղեկավարի ինչպես իմաստուն ու արդար ղեկավար: Նա կսպանի խոզերին, կկոտորի խաչն ու կղեկավարի Իսլամի օրենքներով»:

Մարգարե Հիսուսի հրաշքները

Որոշ անգամներ մարդիկ ժխտում են մարգարեի իրական լինելն ու չեն հավատում մինչև տեսանելի հրաշքի վկա լինելը: Այդպիսով դրա համար Ալլահն ուղարկեց իր մարգարեներին ու առաքյալներին հրաշքերով: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք քեզանից առաջ առաքյալներ ենք ուղարկել և կանայք ու երեխաներ ենք պարզել նրանց: Ոչ մի առաքյալ չէր կարող ցուցաբերել նշանը, առանց Ալլահի թույլտվության: Ամեն ժամանակի համար կա նախագրություն»: (13:38)

Ամեն մարգարեի տրված էին հրաշքներ, որ նրանց ազգը կարողանա ընդունել նրանց և ընդհանուր լեզու գտնել նրանց հետ: Մարգարե Մովսեսի ազգը հայտնի է իր կախարդելու վարպետությամբ: Քանի որ Ալլահը հրաշքներով օգնեց Մովսեսին՝ նրա գավազանը հրաշքով օձ էր դառնում: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

Կախարդներն եկան փարավոնի մոտ ու ասացին. «Եթե մենք հաղթենք, ապա մեզ փոխհատուցում է հասնում»: Նա ասաց. «Այո, դուք կլինեք մոտիկներից որոշները»: Նրանք ասացին. «Ով Մովսես, կամ դու կնետես, կամ մենք կնետենք»: Նա ասաց. «Նետե՛ք»: Երբ նրանք նետեցին մարդկանց մեջ վախ և հաճություն առաջացավ նրանց կախարդանքից:

Մենք Մովսեսին ներշնչեցինք. «Նետի՛ր քո գավազանը»: Եվ ահա այն (օձը) սկսեց կուլ տալ նրանց մտածածը: Ճշմարտությունը հաստատվեց, և անվավեր ճանաչվեց նրանց արածը: Նրանք ճնշված եղան այնտեղ և առանց փառքի վերադարձան: Եվ այդ ժամանակ կախարդները հանձնվեցին: Նրանք ասացին. »Մենք հավատում ենք աշխարհների աստծուն»: (7:113-121)

Մարգարե Հիսուսի ազգը հայտնի էր բժշկության լավ գիտելիքներ ունենալով: Ալլահին օգնեց հրաշքներ անելու մեջ, որոնք կարող էին հասկանալ նրա մարդիկ: Նա խոսում էր մարդկանց հետ, երբ նորածին էր: Նա կավից թռչուն պատրաստեց, իսկ հետո Ալլահի կամքով դրանում կյանք եղավ: Նա բուժում էր բորոտներին և կույրերին: Նա Ալլահի կամքով նույնիսկ վերակենդանացրեց մահացածներին: Ալլահին ասում է.

«Ալլահը կասի. «Ով Հիսուս, Մարիամի որդի, հիշիր այն գթության մասին, որ Ես ասել եմ քեզ ու քո մորը: Ես աջակցեցի քեզ Սուրբ Հոգով (Ջիբրիլով), ինչի շնորհիվ դու օրորոցիցդ, և մեծ լինելով, խոսում էիր մարդկանց հետ: Ես քեզ սովորեցրեցի Գրությունը, իմաստությունը, Մովսեսյան Գրերն ու ավետարանը: Իմ թույլտվությամբ էիր կավից թռչուններ պատրաստում ու փչում դեպի վեր, և Իմ թույլտվությամբ էին դրանք թռչուններ դառնում: Իմ թույլտվությամբ էիր բուժում կույրին (կամ ծնված օրվանից տեսողությունից զրկվածին, կամ թույլ տեսողություն ունեցողին) և բորոտին, Իմ թույլտվությամբ մահացածներին ողջ դուրս հանեցիր նրանց գերեզմաններից: Ես հեռացրեցի քեզանից (պաշտպանեցի քեզանից) Իսրայելի զավակներից, երբ դու հայտնվեցիր պարզ նշաններով, իսկ նրանց մեջի անհավատներն ասացին, որ դա ընդամենը ակնհայտ կախարդություն է»»: (5:110)

Մարգարե Հիսուսի ևս մի հրաշք էր տոնը: Նա աղոթեց Ալլահին այդ մասին և այն իրականացավ: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա առաքյալներն ասացին. «Ով Հիսուս, Մարիամի որդի, Կարո՞ղ է քո աստվածը մեզ խնջույք ուղարկել»: Նա ասաց. «Վախեցե՛ք Ալլահից, եթե դուք հավատացյալ եք»: Նրանք ասացին. «Մենք ցանկանում ենք համոտեսել դա, որ մեր սրտերը հանգստանան, որ մենք իմանանք, որ դու մեզ ճշմարտություն էիր ասում, և որ մենք դրա վկաները լինենք»»: (5:112-113)

Մարգարե Հիսուսն ու նրա Շիրկից (բազմաստվածությունից) հրաժարվելը

Ղուրանը նշել է, որ Հիսուսը մյուս մարգարեների ու առաքյալների նման ուղարկված էր Ալլահի կողմից: Նա ամրացրեց միաստվածության հավատը: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Երբ Հիսուսը հայտնվեց պարզ նշաններով, ասաց. «Ես եկել եմ ձեզ մոտ իմաստությամբ, որ բացատրեմ այն բանի մի մասը, որի համար տարաձայնություններ ունեք: Վախեցե՛ք Ալլահից և ենթարկվե՛ք ինձ»: (43:63)

Ղուրանը բացատրում է, որ Հիսուսը երբեք մարդկանց կոչ չի արել իրեն երկրպագելուն: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա Ալլահն ասաց. «Ով Մարիամի որդի Հիսուս, ասե՛լ ես մարդկանց. «Ինձ ու իմ մորը Ալլահի հետ միասին ընդունե՛ք որպես աստված»»: Նա ասաց. «Դու գերմաքուր ես, Ինչպե՞ս կարող եմ ասել այն, ինչի իրավունքը չունեմ: Եթե ես ասեի, ապա Դու կիմանայիր այդ մասին: Դու գիտես իմ հոգու միջինը, իսկ ես չգիտեմ Քոնը: Ճշմարիտ, Դու գաղտնիքներն իմացող ես: Ես նրանց ոչինչ չեմ ասել, բացի Քո հրամայածից. «Երկրպագե՛ք Ալլահին, իմ ու ձեր Աստծուն»: Ես նրանց մասին վկա էի մինչ իմ հեռանալը նրանցից: Երբ Դու հանգստացրեցիր ինձ, Դու սկսեցիր հետևել նրանց: Ճշմարիտ, Դու ամեն ինչի վկան ես: Եթե դու նրանց տառապանքների ես ենթարկում, ապա նրանք Քո ստրուկներն են: Եթե Դու ներես նրանց, ապա դու հզոր և իմաստուն ես»»: (5:116-118)

Մարգարե Հիսուսի ավետը Մուհամմեդի գալուստի մասին

Յուրաքանչյուր մարգարեի ուղերձը նույնատիպ էր հավատքի վերաբերյալ: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ահա Ալլահը մարգարեներից վերցրեց պատվիրանը. «Ես ձեզ Գրությունիս իմաստությամբ կօժտեմ: Եթե դրանից հետո ձեր մոտ առաքյալ հայտնվի, որը կհաստատի ձեր մոտ եղածի ճշմարտությունը, ապա դուք անմիջապես կհավատաք նրան ու կօգնեք նրան»: Նա ասաց. «Դուք համաձայն եք և ընդունում եք Իմ պատվիրանը»: Նրանք պատասխանեցին. «Մենք համաձայն ենք»: Նա ասաց. «Ուրեմն վկայեք, և Ես կվկայեց ձեր հետ միասին»: Դրանից հետո հրաժարվողները անարդարներ կլինեն»: (3:81-82)

Մարգարե Հիսուսը խնդրեց իր մարդկանց հավատալ գալիք առաքյալին: Նա խոսում էր Մուհամմեդ մարգարեի մասին: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Ով Իսրայելի գավակներ, հիշեք այն գրությունը, որ արել եմ ձեզ: Հավատարիմ եղեք Իմ պատվիրանին և Ինձ, և Ես հավատարիմ կլինեմ ձեր պատվիրանին: Միայն Ինձանից վախեցեք: Հավատացեք Իմ ուղարկածին ի հաստատում այնինչի, որ կա ձեր մոտ և մի եղեք առաջինը, ով հրաժարվում է հավատալ դրան: Մի տվեք Իմ նշանները չնչին գնի դիմաց և միայն Ինձանից վախեցեք: Ճշմարտությունը սուտ մի արեք և մի թաքցրեք ճշմարտությունը, երբ գիտեք այդ մասին»: (2:40-42)

Հիսուս Քրիստոսը այն բազում մարգարեներից մեկն էր, որ ուղարկվել էին Իսրայելի գավակներին: Աստվածաշնչում գրված է, որ նա ասել է.

«Ես ուղարկված եմ միայն Իսրայելի տան գոհված գառներին»: (Մաթևոս 15:24)

Երբ Հիսուսն ուղարկեց աշակերտներին Աստծո ճանապարհ, հանձնարարեց նրանց.

«Մի գնացեք հեթանոսների ճանապարհով և սամարացիներին քաղաք մի թողեք: Այլ գնացեք հատկապես Իսրայելի տան գոհված գառների մոտ»: (Մաթևոս 10:5-6)

Հիսուսն ինքը հրեա էր, և նրա աշակերտները՝ նույնպես, և նրանք ուղղեցին իրենց կոչերը հրեաներին: Կարելի է միայն գուշակել, թե այժմ

ինչ է նշանակում դա մեր համար, Հիսուսին որպես սեփական փրկիչ ընդունելու մեծամասնության համար, լինել հեթանոսական, այլ ոչ թե «Իսրայելի տան զոհված զառներին», ում էլ նա ուղարկված էր:

Այդ հատվածից մենք իմանում ենք, որ Հիսուսն ուղարկված չէր ողջ մարդկությանը: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Եվ երբ Հիսուսը, Մարիամն որդին ասաց. «Ով Իսրայելի զավակներ, ճշմարիտ, ես Ալլահի առաքյալն եմ ձեզ ուղարկված, հաստատում եմ, այն ամենը՝ ինչ կա Թորայում ինձանից առաջ, որ ուրախացնում են մի առաքյալի գալուստով, որ կգա ինձանից հետո, նրա անունը Ահմադ է Մուհամմեդ: Երբ նա հայտնվեց նրանց պարզ նշաններով, նրանք ասացին՝ Մա ակնհայտ կախարդանք է:»» (61:6)

Ռավվիհնների ու հոգևորականների վերաբերմունքը մարգարե Մուհամմեդին

Ռավվիհններն ու հոգևորականները, որոնք լսել են մարգարե Մուհամմեդի (Ի.Ա.Ո.Ն.) ուղերձի մասին, գիտեին, որ դա ճշմարտություն էր: Մարգարեի Մուհամմեդի (Ի.Ա.Ո.Ն.) կյանքի մանրամասնությունները հազվադեպ, սակայն մեջբերվում են նախկին գրություններում: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նրանք, ովքեր կհետևեն առաքյալին, անտառաճանաչ մարգարեյին, որի մասին կա Թորայում և Ավետարանում :Նա մեզ հրամայում է կատարել այն, ինչ հաստատված է եւ մեզ արգելում է կատարել դատապարտելին, հայտարարում է թույլատրելի բարին եւ արգելված վատը, ազատում է բեռից ու աչքից: Նրանք, ովքեր հավատում են նրան, կհարգեն նրան, նրան կաջակցեն եւ կհետևեն նրա հետ ուղարկված լույսին, անպայման հաջողության կհասնեն»: (Ղուրան 7:157)

Հրեայի դուստր Սաֆայան ասել է. «Իմ հայրն ու հորեղբայր Աբու Յասիրը մեկնեցին Ալլահի առաքյալի մոտ և վերադարձան օրվա վերջին

լինելով հոգնած և տանջված: Ես փորձում էի թարմացնել նրանց, սակայն նրանք ինձ չէին նայում: Ես լսեցի, թե ինչպես իմ հորեղբայրը հարցրեց հորս. «Այդ նա՞ է»: Ես լսեցի, թի ինչպես նա ասաց. «Մովսեսի Աստված, այդ նա է»: Հորեղբայրս հարցրեց. «Ի՞նչ պետք է անենք»: Նա ասաց. «Ես մինչ մահս կլինեմ նրա թշնամին»:

Իսլամի ուղերձն ընդունեցին շատերը, որոնցից էր նաև Խաբեշայի (Եթովպիա) թագավոր Նաջաշին: Նա քրիստոնյա էր և լավ տեղեկացված էր Գրության մասին: Նա գիտեր, որ Հիսուսից հետո մարգարե է գալու: Ումն Սալաման ասել է. «Երբ հասանք Խաբեշա, Նաջաշին շատ բարի էր մեր հանդեպ, նա մեզ պաշտպանություն տվեց և թույլ տվեց ազատորեն երկրպագել Ալլահին: Մենք չտուժեցինք ամեն դեպքում»:

Քուրայշները տանել չէին կարող այնտեղի մուսուլմանների համար անվտանգությունը, այդ պատճառով նրանք երկու հոգու ուղարկեցին և պահանջեցին մուսուլմաններին ոչնչացնել: Նրանք էին Ամր բին ալ-Ասն ու Աբդուլլա բին Աբի Ռաբիան մինչ Իսլամ ընդունելը: Նրանք Թագավորի և նրա հոգևորականների համար թանկարժեք նվերներ էին բերել և կարողացան իրենց կողմը տանել որոշ պալատականների: Հեթանոս պատվիրակները հայտարարեցին, որ մուսուլման փախստականները պետք է արտաքսվեն Աբիսսինիայից (Եթովպիա), ինչպես նաև հանձնվեն նրանց, քանի որ հրաժարվել էին իրենց նախնիների կրոնից, իսկ նրանց առաջատարը տարածում էր իրենց և իրենց թագավորի կրոնից տարբերվող կրոն:

Թագավորը մուսուլմաններին դատարան կանչեց և խնդրեց բացատրել իրենց կրոնի հիմունքները: Արտագաղթած մուսուլմանները որոշեցին պատմել ողջ ճշմարտությունը, առանց հնարավոր հետևանքները հաշվի առնելու: Ջաֆար իբն Աբու Թալիբը ոտքի կանգնեց և հետևյալ խոսքով դիմեց թագավորին. «Ով թագավոր, մենք իջեցված էինք անբարոյականության ու շեղվածության խորքը՝ մենք երկրպագում էինք կուռքերին, ապրում էինք կեղտի մեջ, սատկած կենդանու միս էինք ուտում և խոսում ամենատհաճ ձևով: Մենք հաշվի չէինք առնում երկկողմանի հարգանքը, հյուրասիրության ու անկեղծության պարտավորությունները: Մենք չգիտեինք օրենքի մասին, սակայն գիտեինք ուժի մասին: Այնուհետև Ալլահը վերակենդանացրեց մեզանից մեկին, որի ողջամտության, անկեղծության ու մաքրության մասին լավ տեղեկացված էինք: Նա մեզ Միակ Աստծուն կոչեց և սովորեցրեց Նրան

ոչինչ չհավասարեցնել: Նա մեզ արգելեց կոռւքերին երկրպագել և հրամայեց ճշտախոս, հավատարիմ և գթասիրտ լինել, պաշտպանել հարևանների, հարազատների և մտերիմների իրավունքները: Նա մեզ արգելեց հայհոյել կանանց կամ գողանալ որբերի ունեցվածքը, նա հրամայեց մեզ ձեռնպահ մնալ ամեն չարիքից: Նա մեզ հրամայեց աղոթքներ անել, աղքատներին ու կարիքավորներին ողորմություն տալ, և պահք կատարել: Մենք հավատում ենք նրան, մենք ընդունել ենք նրա ուսմունքն ու Ալլահին երկրպագելու ու Նրան հավասարը չտալու պարտադրանքը, և մենք թույլ տվեցինք Նրա թույլ տվածը և արգելեցինք Նրա արգելածը: Այդ պատճառով մեր ազգը մեր դեմ դուրս եկավ, մեզ արտաքսեցին, որ ստիպեն հրաժարվել Ալլահին երկրպագել, երկրպագել կոռւքերին և այլ տհաճություններին: Նրանք տանջում էին մեզ և վնասում, այդ պատճառով մենք եկանք ձեր երկիր, որ անվտանգության մեջ լինենք»:

Թագավորը շատ տպավորված էր այդ խոսքերից և մուսուլմաններին խնդրեց կարդալ Ալլահի հայտնություններից որոշները: Ջիֆառը կարդաց Մարիամ (19-րդ) սուրայի առաջին այաթները: Այդ սուրայում Ալլահն ասում է Հիսուսի ծննդյան մասին: Դրանից մինչ արցունքները ազդվեցին թագավորն ու եպիսկոպոսները: Նաջաշին (Նեգուսը) բացականչեց. «Ասես այս խոսքերն ու այն խոսքերը ասված էին Հիսուսի մասին, դա լույսի ճառագայթներ են, որոնք գալիս են նույն աղբյուրից»: Դիմելով քուրայշների պատվիրակներին, նա ասաց. «Ես չեմ հրաժարվի նրանցից: Նրանք կարող են ազատորեն ապրել և աղոթել իմ արքայությունում, ինչպես ցանկանում են»:

Հաջորդ օրը պատվիրակները գնացին թագավորի մոտ ու ասացին, որ Մուհամմեդն ու նրա հետևորդները պնդում էին, որ Հիսուսը աստծո որդի չէր: Կրկին մուսուլմանները կանչվեցին և նրանց հարցրեցին նրանց Հիսուսի հանդեպ հավատքի մասին: Ջաֆառը կրկին ոտքի կանգնեց ու պատասխանեց. «Մենք խոսում ենք Հիսուսի մասին այնպես, ինչպես մեզ սովորեցրել է մեր մարգարեն՝ նա հանդիսանում է Ալլահի ստրուկը, Նրա առաքյալը, և նա ստեղծվել է Աստծո հրամանով»: Թագավորը նկատեց. «Մենք նույնպես, այդպես ենք համարում, օրհնված ես դու և օրհնված է քո տերը»: պատվիրակներից ոմանք զայրացան, այդ պատճառով նա նրանց ասաց. «Դուք կարող եք ասել ինչպես ձեզ դուրեկան է, սակայն Հիսուսը Ջաֆառի ասածից ոչինչով ավելին չէր»: Այնուհետև նա հաստատեց մուսուլմանների լիովին պաշտպանվածությունը: Նա վերադարձրեց

քուրայշների նվերները: Մուսուլմանները մինչ Մեդինա վերադառնալը շատ տարիներ ապրեցին այդ երկրում:

Այլ ոգեշնչող պատմություն է, որ եղավ Հռոմում որոշ քուրայշների և Իրակլիոս թագավորի միջև:

Աբդուլլա բին Աբասից (Ալլահը գոհ լինի նրանից ու նրա հորից) փոխանցված է, որ Ալլահի առաքյալը (խաղաղություն և Ալլահի ողորմությունը լինի նրան) նամակ էր գրել Իրակլոսին, որում նրան կոչ էր անում Իսլամի: Նա ուղարկեց նամակը Դիհյա Ալ-Քալբիի միջոցով, որպեսզի նա իր հերթին փոխանցի Բասրայի ղեկավարին, իսկ վերջինս էլ փոխանցի Իրակլոսին: Իրակլոսը, ի նշան երախտագիտության, որ Ալլահը օգնեց նրան հաղթել պարսիկ զորքերին, ուղևորվեց Հոմսից Իլիա (Երուսաղեմ) ի շնորհակալություն պատերազմում Ալլահի օգնությանը: Եվ երբ Իրակլոսին հասավ Մուհամեդի (խաղաղություն և Ալլահի ողորմությունը լինի նրան) նամակը, նա կարդաց և ասաց. «Գտեք ինձ նրա ժողովրդից ինչ-որ մեկին, որ ես կարողանամ հարցնել այդ առաքյալի մասին»: Այդ ժամանակ Աբու Սուֆյան իբն Հարբը, Շեմուն, Սիրիայում էր, որոշ մարդկանց հետ Քուրեյշ ցեղից, որոնք եկել էին որպես առևտրականներ հաշտության ժամանակ, որը տեղի էր ունեցել Ալլահի Մարգարեյի և հեթանոսների միջև: Իբն Աբասն ասաց. «Աբու սուֆյանը հայտնեց ինձ, որ նա եղել է Սիրիայում՝ քուրայշիտների մեջ, որ այնտեղ էին եկել առևտրի համար, այդ ընթացքում, երբ առաքյալը (խաղաղություն և Ալլահի ողորմությունը լինի նրան) խաղաղության մեջ էր քուրայշիտների անհավատների հետ: Աբու Սուֆյանն ասաց. «Եվ մեզ գտավ Իրակլոսի կողմից ուղարկվածը ինչ-որ տեղ Սիրիայում: Ես իմ գործընկերների հետ ուղևորվեցի Իլիա: Երբ մեզ տարան Իրակլոսի մոտ, նա նստած էր գահին, գլխին թագ էր դրված, իսկ նրա շուրջ նստած էին Հռոմի հեղինակավոր մարդիկ: Նա թարգմանչին ասաց. «Հարցրու նրանց, թե նրանցից ո՞վ է ամենամոտ բարեկամը այդ մարդու, որ պնդում է, թե ինքը առաքյալ է»: Աբու Սուֆյանն ասաց. «Մեր մեջ ես եմ այդ մարդու ամենամոտ բարեկամը»: Նա ասաց. «Իսկ ի՞նչ բարեկամական կապ է ձեր մեջ»: Ես պատասխանեցի. «Նա իմ հորեղբոր որդին է»: Այդ օրը մեր քարավանում Աբդու Մանաֆի հետնորդներից ուրիշ ոչ ոք չկար: Իրակլոսը հրամայեց, որ ինձ մոտեցնեն նրան, իսկ ընկերներս՝ կանգնեն իմ հետևը: Հետո նա թարգմանչին ասաց. «Ասա Աբու Սուֆյանի ընկերներին, որ ես հարցնելու եմ այն մարդու մասին, որ պնդում է, թե ինքը մարգարե է: Եվ եթե ստելու է, ասեք, որ նա ստում է»: Աբու Սուֆյանն

ասաց. «Երդվում եմ Ալլահով, եթե ամոթից չվախենայի, որ իմ ընկերները կպատմեն մարդկանց իմ ստի մասին, ես կստեի: Բայց ես ամաչում եմ, որ նրանք կպատմեն իմ մասին, և այդ պատճառով կասեմ ճշմարտությունը»: Այնուհետև նա

թարգմանչին ասաց. «Հարցրու նրան, թե ինչպիսին է այդ մարդու ընտանիքը: Ես պատասխանեցի. «Նա հայտնի ընտանիքից է»: Նա հարցրեց. «Ձեզանից ինչ-որ մեկը ասե՞լ է դա մինչ նրա ասելը»: Ես ասացի. «Ոչ»: Նա հարցրեց. «Նրան նախկինում մեղադրե՞լ էք ստի մեջ մինչ նրա մարգարե լինելու մասին ասելը»: Ես ասացի. «Ոչ»: «Նրա նախնիներից ինչ-որ մեկը թագավո՞ր էր»: Ես ասացի. «Ոչ»: Նա հարցրեց. «Նրան հետևում են հայտնի՞ մարդիկ, թե թույլերը»: Ես ասացի. «Թույլ մարդիկ»: Նա ասաց. «Նրանք շատանու՞մ են, թե քչանում»: Ես ասացի. «Շատանում են»: Նա ասաց. «Ինչ-որ մեկը լքու՞մ է կրոնը զայրույթի պատճառով, այն ընդունելուց հետո»: Ես ասացի. «Ոչ»: Նա ասաց. «Նա պայմանագրեր խախտու՞մ է»: Ես ասացի. «Ոչ, սակայն մենք հիմա չպատերազմելու պայմանագիր ենք կնքել, սակայն վախում ենք, որ նա խախտի»: Աբու Սուֆյանն ասաց. «Նա չասաց ոչ մի խոսք, որ կարող եմ ինչ-որ բան ավելացնել, ինչը կարող էր քչացնել մարգարեի արժանիքները, և որ ես չվախենայի ստով դատապարտված լինել»: Նա ասաց. «Դուք պատերազմու՞մ էիք նրա դեմ, իսկ նա ձեր դեմ»: Ես ասացի. «Այո»: Նա ասաց. «Ինչպե՞ս էին ընթանում ձեր մարտերը»: Ես ասացի. «Ընթանում էին տարբեր ձևերով, որոշ անգամներ մենք էինք հաղթում, որոշ անգամներ՝ նրանք»: Նա ասաց. «Իսկ ի՞նչ է նա ձեզ հրամայում անել»: Ես պատասխանեցի. «Նա հրամայում է մեզ երկրպագել միայն Ալլահին և ուրիշ ոչինչի, արգելում է երկրպագել մեր նախնիների աստվածներին: Նա հրամայում է աղոթել, ողորմություն տալ, մաքուր լինել հոգով, գողություն չանել, կատարել խոստումները և վերադարձնել ուրիշի ունեցվածքը»: Իմ պատասխանելուց հետո նա թարգմանչին ասաց. «Ասա նրան, որ երբ ես հարցրեցի, թե ինչ ընտանիքից է նա, դու պատասխանեցիր, որ նա հայտնի ընտանիքից է, հայտնի ընտանիքներից են ուղարկվում մարգարեներ: Երբ ես քեզ հարցրեցի, թե արդյոք ինչ-որ մեկը ասել է, որ նա մարգարե է նրանից առաջ, դու պատասխանեցիր. «ոչ»: Եթե ինչ-որ մեկը դա ասեր նրանից առաջ, ես կասեի, որ այդ մարդը ընդամենը կրկնում է այն, ինչը որ եկել է իրենից առաջ: Երբ ես քեզ հարցրեցի, թե արդյոք դուք կասկածում էիք նրան ստի մեջ, քո պատասխանը բացասական էր, այդ ժամանակ ես հասկացա, որ նա չէր

կարող այդպես անել՝ ստել մարդկանց, ապա ինչպե՞ս կարող էր ստել Ալլահին: Երբ ես հարցրեցի քեզ, թե նրա նախնիներից մեկը եղել է թագավոր, դու ասացիր. «ոչ»: Եթե լինեիր թագավոր, այդ ժամանակ ես կասեի, որ նա իր նախնիների թագն է պահանջում: Երբ ես հարցրեցի, թե հայտնի մարդիկ են հետևում նրան, թե թույլերը, դու ասացիր, որ թույլերը: Հենց նրանք են մարգարեների իրական հետևորդները: Ես հարցրեցի քեզ, թե նրանք շատանում են, թե քչանում, դու ասացիր, որ շատանում են: Ճիշտ այդպես էլ հավատը շատանում է մինչև վերջ: Եվ ես հարցրեցի, թե արդյոք ինչ-որ մեկը լքել է կրոնը զայրույթի պատճառով, դու պատասխանեցիր, որ չի լքել: Սրտի մեջ մտած հավատքը ոչ ոք երբեք չի լքում: Ես հարցրեցի, արդյոք նա խախտում է իր խոսքը, դու ասացիր ոչ: Այդպիսինն են Մարգարեները՝ երբեք իրենց խոսքերը չեն խախտում: Ես հարցրեցի, արդյոք դուք պատերազմել եք իրար դեմ: Դու ասացիր, որ պատերազմել եք: Երբեմն հաղթում էիք դուք, երբեմն էլ՝ նրանք: Այդպիսինն են Մարգարեները՝ երբեմն փորձություններ են ունենում, սակայն հաղթանակը միշտ մնում է նրանց կողմը: Ես հարցրեցի, թե նա ինչ է հրամայում անել: Դու պատասխանեցիր, որ նա հրամայում է երկրպագել Միակ Աստծուն, և գուգընկեր չտալ Նրան, աղոթել, ճշմարտախոս լինել, մաքուր լինել հոգով, գողություն չանել, կատարել խոստումներն ու վերադարձնել ուրիշի ունեցվածքը: Դա մարգարեի էությունն է: Ես գիտեի, որ մարգարե է գալու, սակայն չէր մտածում, որ նա կլինի ձեր մեջ: Եթե քո ասածները ճիշտ են, ապա նա շուտով կգրավի այն տեղը, ուր ես գտնվում եմ: Եվ եթե նրա հետ հանդիպելու հնարավորություն լինեիր, ես առաջինը կգնայի նրա մոտ ու կնվիրվեի: Հույս ունեմ գնալ նրա մոտ և եթե նրա մոտ լինեի, կլվանայի նրա ոտքերը»:

Աբու Սուֆյանն ասաց. «Հետո Իրակլոսը հրամայեց կարդալ Մուհամեդի նամակը, որի մեջ գրված էր հետևյալը. «Հանուն Գթասիրտ ու Ողորմող Ալլահի: Ալլահի ստրուկ և առաքյալ Մուհամմադից Հոռմի կառավարիչ Իրակլոսին: Ալլահի խաղաղությունը լինի նրան՝ ով հետևում է ճշմարիտ ճանապարհին: Ես քեզ Իսլամի եմ կոչ անում: Ընդունիր այն, որ փրկվես կրակից, և Ալլահը երկու անգամ կպարգևատրի քեզ: Իսկ եթե ժխտես, ապա քո վրա կլինի Արիոսի ու նրա կողմնակիցների մեղքը, որոնց մասին ասվում է Ղուրանում.

«Ասա. «Ով Աստվածաշնչի ժողովուրդ (նշանակում է քրիստոնյաներ ու հրեաներ): Եկեք մի արդար խոսքի մեր ու ձեր միջև, որ երկրպագենք միայն Ալլահին, և ուրիշ ոչինչին, և չընդունենք մեկս մյուսիս համար

որպես Տեր, քանի որ մեր Տերը միայն Ալլահն է: Իսկ եթե նրանք ժխտեն, ապա ասեք նրանց. «Վկայեք, որ մենք մուսուլմաններ ենք» (3:64)

Արու Սուֆյանն ասաց. «Իրակլոսի խոսքը վերջացնելուց հետո նրա մոտի պալատականների մեջ աղմուկ բարձրացավ: Այնքան ուժեղացավ, որ չհաջողվեց հասկանալ, թե ինչ են ասում: Հետո մեզ հրամայված էր դուրս գալ: Դուրս գալուց հետո մնացինք մենակ և ես ասացի. «Մուհամեդի գործը հսկայական դարձավ, նույնիսկ Հռոմեացիների թագավորն է վախենում նրանից»: Հետո նա ավելացրեց. «Երդվում եմ Ալլահով, ես համոզված եմ, որ նրա առաքելությունը կհաղթի և ես ցածրացված եմ, մինչև Ալլահը բացեց իմ սիրտը Իսլամին, այնժամ, երբ ես ասում եմ» (Ալ-Բուխարի 2782):

Մարգարե Մուհամմեդը (Խ.Ա.Ո.Ն.), Իսլամի կոչելու նպատակով, իր մոտ հրավիրեց Նաջրանի քրիստոնյաներին: Քրիստոնյաները խորհրդակցեցին միմյանց հետ և որոշեցին այնտեղ ուղարկել մի խումբ իրենց գիտնականների, նրանք էին Աբդուլ Մասիհ Ակբիվը, Սաիդն ու Աբդուլ Հարիսը:

Երբ նրանք հասան Մեդինա, փոխեցին հագուստը, որը հագել էին ճամփորդության ժամանակ, հագան մետաքսյա հագուստ, և ոսկե մատանիներ դրեցին մատերին ու գնացին մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն.) ողջունելու: Բոլորը ողջունում էին նրան համաձայն սովորույթների, սակայն վերջինս չողջունեց նրանց և մեջքով շրջվեց: Նրանք դուրս եկան մզկիթից և մոտեցան Օսմանին ու Աբդուռահման բին Աուֆին, դժգոհելով. «Ձեր մարգարեն մեզ հրավիրեց, սակայն երբ մենք գնացինք նրա մոտ, նա չպատասխանեց մեզ: Ի՞նչ խորհուրդ կտաք անել: Վերադառնա՞լ, թե՞ այլ հնարավորության սպասել»: Օսմանն ու Աբդուռահմանը չկարողացան հասկանալ այդ իրադրությունը: Ի վերջո նրանք հարցրեցին Ալիին, որը խորհուրդ տվեց հանել մետաքսյա հագուստն ու ոսկե մատանիները, որ կրում էին և հագնել հոգևորականի հագուստ: Այդ ժամանակ մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ողջունեց նրանց: Այդ պատճառով քրիստոնյաների պատվիրակները համեստ հագուստ հագան և ողջունեցին մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն.), որը պատասխանեց նրանց ողջույնին և ասաց. «Երդվում եմ Ալլահով, երբ նրանք առաջին անգամ եկան իմ մոտ, նրանց ուղեկցում էր սատանան»:

Դրանից հետո մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) քարոզեց նրանց և Իսլամ ընդունել առաջարկեց: Նրանք հարցրեցին. «Ի՞նչ էք մտածում Հիսուս

Քրիստոսի մասին»։ Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասաց. «Հանգստացե՛ք այսօր և հաջորդ օրը կստանաք ձեր հարցերի պատասխանները»։ Մարգարեն հայտնություն էր սպասում այդ մասին, և հաջորդ օրը երրորդ գլխի 59-60 այաթները ուղարկվեցին նրան։

«Ճշմարիտ, Իսան (Հիսուսը) Ալլահի դիմաց նման է Ադամին։ Նա ստեղծեց նրան փոշուց, իսկ այնուհետև նրան ասաց. «Եղի՛ր», և նա առաջացավ։ Ճշմարտությունը քո Աստծուց է։ Այդ պատճառով, մի եղիր կասկածողների շարքերում»։ (3:59-60)

Հաջորդ օրը, երբ քրիստոնյաներն եկան մարգարեի (Խ.Ա.Ո.Ն.) մոտ, նա նրանց համար կարդաց իրեն ուղարկված այաթները։ Չնայած նրան, որ նրանք լսեցին, որ նրանք հրաժարվեցին ընդունել Ճշմարտությունը, 3:61 այաթը մեջբերվեց նույն գլխից։

«Ով սկսի հանդիմանել քեզ եկածի վերաբերյալ դրա գալուց հետո, ասա. «Եկե՛ք կանչենք մեր զավակներին և ձեր զավակներին, մեր կանանց և ձեր կանանց, մեզ ինքներս և ձեզ ինքներդ, իսկ այնուհետև աղոթենք և կոչ անենք Ալլահի անեծքը սուտասանների վրա»»։ (3:61)

Դրանով մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) նրանց կոչ արեց դեպի Մուբահալա՝ սուտասան կողմին անիծել։ Քրիստոնյաների պատվիրակությունը խորհրդակցեց միմյանց հետ և հայտարարեց ընդունման մասին։ Հաջորդ օրը, վաղ առավոտյան մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ուղարկեց Սալման ալ Ֆարիսին մի բաց տարածություն, քաղաքից դուրս, պատմական իրադարձության համար։ Երբ Նաջրանի քրիստոնյաները տեսան մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն.), լցվեցին վախով ու հմայվեցին։ Աբդուլ Հարիսը՝ նրանց մեծագույն գիտնականը, դիմեց իր մարդկանց հետևյալ խոսքով.

«Ճշմարիտ, ես աստվածային լույս եմ տեսնում մեր հակառակորդների երեսներին, եթե նրանք Աստծուն աղոթեին, որ լեռները շարժվեին իրենց տեղերից, ապա դա կլիներ։ Զգուշացե՛ք։ Մի՛ շարունակեց այդ անեծքը, այլապես կմահանաք և բոլոր քրիստոնյաները կվերանան»։

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն.) ասաց. «Երդվում եմ Ալլահո՛վ։ Եթե Նաջրանի քրիստոնյաները սկսեին Մուբահալը, ապա նրանք վերացված կլինեն»։

Հիսուսի հետևորդների նկարագրությունը

Ալլահը Ղուրանում նրանց նկարագրում է, ասելով.

«Հետո Մենք նրանց հետքերով ուղարկեցինք Մեր առաքյալներին, և ուղարկեցինք Մարիամի որդի Հիսուսին, և նրան պարգևեցինք Ինջիլը (Ավետարանը): Նրան հետևողների սրտերում Մենք ցավակցություն և գրասրտություն լցրեցինք, իսկ վանականներին նրանք ինքներն են հնարել: Մենք նրանց դա չենք հրամայել, սակայն նրանք այդպես են արել, որ որոնեն Ալլահի գոհունակությունը (կամ Մենք հրամայել ենք որոնել Ալլահի գոհունակությունը): Սակայն նրանք հարկին կերպով չհետևեցին դրան: Նրանց շարքերի հավատացողներին Մենք պարգև ենք տվել, սակայն նրանցից շատերը կեղծավորներ են»: (57:27)

Ալլահը Հիսուսի անկեղծ հետևորդներին նկարագրում է, որպես ճշմարտությունը ընդունել շտապողների ու դրան ողջ հոգով հետևողների: Նրանք անում են ամեն ինչ, որ տարածեն Հիսուսի իրական ուղերձը: Ալլահը հրամայեց մուսուլմաններին հետևել նրանց օրինակին և լինել նրանց նման: Ալլահին ասում է.

«Ով հավատացյալն է՝ ր, եղեք Ալլահի օգնականները: Մարիամի որդի հիսուսն առաքյալներին ասել է. «Ո՞վ կլինի իմ օգնականը Ալլահի ճանապարհին»: Առաքյալները պատասխանել են. «Մենք Ալլահի օգնականներն ենք»: Իսրայելի զավակների մի մասը հավատաց, իսկ մյուսը՝ ոչ: Մենք աջակցեցինք հավատացողներին, նրանց թշնամիների դեմ պայքարում, և նրանք հաղթեցին»: (61:14)

Ալլահը նրանց նկարագրում է նաև որպես մուսուլմանների համար ամենամոտ անձանց: Նա ասել է.

«Դու անմիջապես կգտնես որպես քո ամենասարսափելի թշնամի հավատացյալ հրեաներին ու բազմաստվածներին: Դու նաև անմիջապես կգտնես, որ քեզ ամենամոտ մարդիկ նրանք են, ովքեր ասում են. «Մենք քրիստոնյաներ ենք»: Դա այն պատճառով է, որ նրանց մեջ կան հոգևորականներ և վանականներ, և նրանք գոռոզություն չեն ցուցաբերում: Երբ նրանք լսում են առաքյալին ուղարկածը, դու տեսնում

ես, թե նրանց իմացած ճշմարտության պատճառով ինչպես են նրանց աչքերը լցվում արտասուքով: Նրանք ասում են. «Աստվա՛ծ մեր, Մենք հավատում ենք: Մեզ դիր հավատացյալների շարքերը»: (5:82-83)

Հիսուսի Համբարձումը երկինք

Մուսուլմանները հավատում են, որ մարգարե Հիսուսը չէր սպանվել, չէր խաչվել, այլ Աստծո կամքով համբարձվել էր: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Մենք Մովսեսին պարգևեցինք Գրությունը և նրա հետևից այլ առաքյալներ ուղարկեցինք: Մենք Մարիամի որդի Հիսուսին պարգև շնաներ պարգևեցինք և ամրացրեցինք նրան Սուրբ Հոգով (ջիբրիլով): Մի թե ամեն անգամ, երբ առաքյալը ձեզ ասում էր այն, ինչ ձեր հոգով չէր, դուք գոռոզություն էիք ցուցաբերում, սուտասան էիք հայտարարում որոշներին և սպանում այլերին»: (2:87)

Ալլահին, Ամենաբարձրյալը նույնպես ասում է.

«Նրանց պատվիրանը խախտելու, Ալլահին չհավատալու, առաքյալներին անարդարորեն սպանելու ու ասելու. «Մեր սրտերը լցված են կախվածությունով (կամ լցված են գիտելիքներով): Օ ոչ, դա Ալլահն է, որ կնքել է նրանց սրտերը անհավատության համար, և այդ պատճառով նրանց հավատը չնչին է (կամ նրանցից շատ քչերն են հավատացյալ): Նրանց չհավատալու համար, նրանք մեծ զրպարտություն արեցին Մարիամին և ասացին. «Ճշմարիտ, մենք սպանեցինք Մարիամի որդի, առաքյալ Հիսուսին»: Մակայն նրանք չսպանեցին և չխաչեցին նրան, դա միայն թվացել է նրանց: Ովքեր վիճում են այդ թեմայով մտած են կասկածի մեջ և ոչինչ չգիտեն այդ մասին, այլ ընդամենը հետևում են ենթադրություններին: Նրանք իսկապես չեն սպանել նրան (կամ նրան համոզվածությամբ չեն սպանել): Օ ոչ, այդ Ալլահը նրան համբարձեց Իր մոտ, քանի որ Նա ամենազոր և իմաստուն է: Գրության մարդկանց մեջ չի մնա այնպիսին, որը չի հավատա նրան (Հիսուսին կամ Մուհամմեդին) մինչ մահանալը (Հիսուսի կամ սեփական մահի), իսկ Վերջին Օրը նրա վկայելու է նրանց դեմ»: (4:155-159)

Իբն Աբբասն ասել է. «Երբ Ալլահը որոշեց, որ Հիսուսը կհամբարձվի, նրա հետևորդները, որոնք տասերկուսն էին, գնացին նրա տուն, և տեսան, որ նրա գլխից ջուր էր թափվում: Հիսուսը նրանց հարցրեց. «Ձեզանից ո՞վ կուզեր աստվածանալ, իմ կերպարանքն ունենար և սպանված լինեի իմ

տեղը, և դրա համար պարզև ստանար երկնային կացարանը»: Այդ խմբի ամենաերիտասարդը համաձայնվեց, սակայն Հիսուսը նրան ասաց, որ նստի տեղում, այնուամենայնիվ երիտասարդը կրկնեց և Հիսուսն ընտրեց նրան: Նա սկսեց հայտնվել որպես Հիսուս, իսկ Հիսուսը համբարձվեց: Մարդիկ եկան և բռնեցին այդ երիտասարդին ու սպանեցին նրան խաչի վրա: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նրանք (անհավատները) ճարպիկություն արեցին, արեց նաև Ալլահը՝ լավագույն ճարպիկը: Ահա Ալլահն ասաց. «Ով Հիսուս, Ես կհանգստացնեմ քեզ և կհամբարձեմ Իմ մոտ: Ես կմաքրեմ քեզ չհավատացողներից, իսկ քեզ հետևողներին կբարձրացնեմ մինչ Հարության Օրը չհավատացողներից: Այնուհետև բոլորդ Ինձ կվերադառնաք, և Ես կդատեմ ձեզ ձեր անհամաձայնությունների վերաբերյալ: Չհավատացողներին ծանր տառապանքների կմատնեմ այս աշխարհում և հաջորդ կյանքում, և նրանք օգնականներ չեն ունենա»: Հավատացողներին ու բարեգործներին, նա առատաձեռնորեն կպարգևատրի: Ճշմարիտ, Ալլահը չի սիրում անօրեններին»: (3:54-57)

Քրիստոնյաները հետագայում պնդում էին, որ Հիսուսը սպանվել է, որ մարի մարդկության մեղքերը: Որպես մուսուլմաններ, համարում ենք, որ մեզանից յուրաքանչյունը կանգնելու է Աստծո դիմաց և դատվելու է իր արարքների համար: Ոչ ոք բոլորի մեղքերի համար պատասխանատվություն չի կրում:

Մարգարե Հիսուսի վերադարձը

Մուսուլմանները հավատում են, որ մարգարե Հիսուսը ժամանակների վերջում կվերադառնա երկիր: Նա կվերադառնա այն ժամանակաշրջանում, երբ անգրագիտությունը լայնորեն տարածված կլինի և մարդիկ հեռացած կլինեն հավատքից: Մարգարե Հիսուսը կլինի արդար կառավարիչ, որը կառավարելու է Իսլամի օրենքներով:

Եզրակացություն

Եղեղ են շատ վեճեր մարգարե Հիսուսի թեմայի վերաբերյալ: Որոշները նրան ասում էին և նրան էին վերագրում վատագույն նկարագրությունները, և կային այլերը, որոնք բարձրացնում էին նրան ու երկրպագում: Աստվածը մուսուլմաններին տարավ հարթ ճանապարհով: Մենք ընդունում ենք այդ մարգարեի մեծությունը: Մենք սիրում և հարգում ենք նրան, սակայն մենք նրան չենք երկրպագում: Նա իսկապես Ալլահի մեծ առաքյալ է, սակայն նա ընդամենը Աստծո ստրուկ է, որն իր մեջ չունի աստվածություն: Դա այնինչն է, որի հաստատումը մենք գտնում ենք Ղուրանում և մարգարեի հաղիսում: Հիսուսն այնպիսինը չի, ինչպես պնդում են քրիստոնյաները՝ Աստծո որդի կամ Երրորդության մաս: Նա ընդամենը Ալլահի առաքյալ է, որն ուղարկվել է իր ազգին, որ նրանց փոխանցի միակ Աստծո հավատքը:

Ալլահը մեզ մտքով և բանականությամբ է օրհնել: Մենք պետք է օգտագործենք

մեր իս դա, որ տարբերենք երկրպագելու արժանիներին և ոչ արժանիներին:

Մենք ձգում ենք մեր ձեռքերը Գրության մարդկանց և խնդրում ենք կարդալ մեր իսկ գրքերը, հարցեր տալ և փնտրել ճշմարիտ գիտելիքներ: Ալլահն, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Այն բանից հետո, երբ նրանց համար պարզեցվեց ճշմարտությունը, Գրության մարդկանցից շատերը իրենց նախանձից կուզեին հեռացնել ձեզ հավատքից, երբ դուք արդեն ընդունել էիք: Ներք նրանց և մեծահոգի եղեք, մինչ Ալլահը հայտնվի Իր հրամանով: Ճշմարիտ, Ալլահն ամենակարող է»: (2:109)

Հրեաներին ու քրիստոնյաներին տրված էր գալիք մարգարեի ավետը: Նրանք կարծում էին, թե նա կլինի Իսրայելի զավակներից մեկը, սակայն երբ նա եկավ այլերից, նրանք չհավատացին նրան: Ալլահն ասում է.

«Նրանց մոտ Ալլահից Գրություն եկավ, որը հաստատում էր իրենց մոտի եղածի ճշմարիտ լինելը: Նախկինում նրանք աղոթում էին

անհավատների դեմ պայքարում հաղթանակի համար: Երբ նրանց մոտ հայտնվեց այն, ինչը նրանք իմացան, ապա նրանք հրաժարվեցին հավատալ դրան: Թող Ալլահի անեծքը գա անհավատների վրա»: (2:89)

Ես հուսում եմ, որ այս գիրքը ձեր համար որպես հայտնություն կծառայի և կդառնա ճշմարտության որոնման ձեր ճանապարհորդության սկիզբը: Գեղեցկություն է այն ճշմարտությունը, որը գտնելու պահից դուք մնում եք նրա հետ ու գտնում եք նրանում խաղաղություն և հանգստություն: Ալլահին, Ամենաբարձրյալը ասում է.

«Նրանք հավատում են, և նրանց սրտերը մխիթարվում եք Ալլահին հիշատակելով: Մի՞թե Ալլահին հիշատակելով սրտերը չեն մխիթարվում»(13:28)

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ رُبَّ الْعَالَمِيْنَ
وَصَلِّ عَلَى اَشْرَفِ الْمُرْسَلِيْنَ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَلِّهِ
اٰجْمَعِيْنَ

Փառք Ալլահին՝ աշխարհների Աստծուն:

Ես խնդրում եմ Նրանից

Շնորհակալություն հայտնել և պահպանել

Ամեն չարիքից մեր մարգարե Մուհամմեդին,

Նրա ընտանիքին, հետևորդներին և բոլոր նրանց,

Ովքեր ճշմարտության ճանապարհին հետևեցին

Նրան:

www.thekeytoislam.com

www.islamland.com

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.islamic-invitation.com